Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 125 ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР 2-го ЧЕРВНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JUNE 2, 1977 No. 125. VOL. LXXXIV.

ВІДБУВСЯ ТРЕТІЙ СВІТОВИЙ КОНҐРЕС УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЦТВА, ЛІДІЯ БУРАЧИНСЬКА ОБРАНА НА ГОЛОВУ СФУЖО

Торонто, Канада. (І. П.) — З кінцем минулого тижня тут відбув свої наради 3-ій Світовий Конгрес Українського Жіноцтва, зорганізований Світовою Федерацією Українських Жіночих Організацій. Своїм діловим, масовим і маніфестаційним характером він гідно завершив черговий етап історії українського жіночого руху.

У Конгресі взяли участь представниці з Европи (Англія, Німеччина, Бельгія і Австрія), Південної Америки (Арґентина і Бразилія) та з Канади і ЗСА. В цьому було 48 делегаток складових організацій, членів СФУЖО, 70 представниць різних жіночих організацій, понад 400 гостей, між іншим, представники духовенства, Світового Конгресу Вільних Українців і велика кількість громадських організацій. Позитивним явищем була теж участь у діловій частині молодого жіноцтва.

Наради відкрила заступниця голови СФУЖО, інж. Лідія Бурачинська, та перевела вибір конгресових комісій. Першою видатною подією Конгресу була маніфестація в обороні політичних в'язнів і переслідуваних жінок України, що відбулася на площі Міської ради з участю коло тисячі осіб.

Святочне відкриття Конгресу відбулося в четвер, 26-го травня ц. р., о годині 8-ій вечора у великій балевій залі готелю Шератон з участю Управи СФУЖО, президії Конгресу і почесних гостей, між якими були представники усіх трьох українських Церков і СКВУ. Молитву провів єпископ Торонта, Владика Ізидор Борецький, а відкрила Конгрес голова СФУЖО Стефанія Савчук. У програмі було відзначення ювілею 1-го Конгресу СФУЖО та мистецька частина. Дальша програма З'їзду складалася з ділових сесій (виховання, фінансова, суспільної опіки, культури, організаційна і молодого покоління жіноцтва), виставки матеріялів руху опору, жіночої літератури, образотворчого мистецтва, української вишивки, літератури про Лесю Українку в ілюстраціях і діяльности СФУЖО.

Програму Конгресу збагатили культурно-мистецькі імпрези і товариські зустрічі, як прийняття учасниць Конгресу місцевими організаціями, прогулянки по культурних, церковних і громадських центрах українського Торонта та бенкет.

Окремо слід згадати великий успіх симфонічної оркестри під диригентурою Володимира Колесника із сольовим виступом скрипаля Степана Старика.

У формальній частині З'їзду були ділові сесії та прийняття резолюцій і постанов.

Обрано нову Управу Світової Федерації Українських Жіночих Організацій у складі: Лідія Бурачинська — голова, Стефанія Савчук — почесна голова, перша заступниця — д-р Наталія Пазуняк, друга заступниця — Віра Бучинська, секретарки — Стефанія Бернадин, Володимира Ценко й Ірина Скульська, касирка — Лідія Дяченко, фінансова референтка — Дарія Бойдуник. Референтури: організаційна — Анна Марія Баран, програмова — Любослава Шандра, культури — Мирослава Ласовська, народного мистецтва — Ліда Дацків, виховна — Марія Долішня, суспільної опіки — Наталія Іванів, міжнародних зв'язків — Олена Процюк, студій УССР — Слава Драбак. Почесні члени: Ізидора Косач-Борисова, Ганна Дмитерко-Ратич, Катерина Кравс, Марія Солонинка, Стефанія Пушкар. Контрольна комісія: голова — Ірина Кривенюк, членки — С. Прошів, П. Різник, А. Мірчук, А. Чайка, І. Качанівська і редактор квартальника „Українка в світі" — Ірина Пеленська. Прийняттям резолюцій і постанов та співом національного гимну закінчився в неділю, 29-го травня, о год. 5-ій по полудні Третій Світовий Конгрес Українського Жіноцтва.

В середу, 25-го травня Конгрес попередив Світовий З'їзд Ради дошкілля і покладення вінка учасницями З'їзду і Конгресу біля пам'ятника Лесі Українки в Гайд Парку, Торонто.


Лідія Бурачинська


Стефанія Савчук

Новий міністер Багатокультурности Канади був гостем української громади

Вінніпеґ (КУК). — На запрошення Централі КУК, дост. Джозеф Гей, новопризначений федеральний міністер для справ багатокультурности, 14 травня 1977 відвідав в Торонто Все-канадську Конференцію КУК для справ української культури. Ця зустріч міністра з українцями була одною з перших, які він започаткував того дня з національними групами Канади в Торонто і Кіченер.

Міністер Дж. Гей прибув в асисті Ореста Кругляка, директора департаменту, і Сузани Скотті, екзекутивного асистента. Гостей зустріли генеральний секретар Екзекутиви КУК П. Башук, голова Торонтонського Відділу КУК д-р О. Сокольський і екзекутивний директор Централі КУК д-р С. Ярослав Кальба, які впровадили гостей на залю нарад, де д-р С. Яр. Кальба привітав міністра Гей від учасників конференції в українській і французькій мовах.

У своєму слові міністер Дж. Гей підкреслив завдання національних груп Канади, а зокрема української групи, зберігати їхню мову й культуру, в чому його міністерство дасть всю можливу допомогу, включно з фінансовою. Міністер надіється збільшити в новому році бюджетові фонди свого міністерства спеціяльно на ту ціль. В час перерви, за кавою, учасники конференції мали нагоду познайомитися з новим міністром багатокультурности Канади та його найближчими співробітниками і переговорити з ними ряд ділових справ

Майже сотня студентів зголосились на українознавчі курси Гарвардської Літньої Школи

Кембридж, Масс. (ФКУ). — По день 28 травня 1977, згідно з повідомленням адміністрації Літньої Школи Гарвардського університету, зареєструвалося на курси українських студій 91 студентів. Вони прибудуть до Кембриджу 27 червня з 16-ти стейтів, в тому навіть з далеких: Каліфорнії, Вашінґтону, Міннеаполісу, Вісконсіну, Іллінoй, як також з Канади. Найчисленіше (29) зареєструвались студенти з Нюйоркського стейту, відтак: з Ню Джерзі — 11, Пенсильвенії — 11, Меріленду — 9, Огайо — 7, Коннектикат — 5, Делевар — 4 та з інших по 2 - 3-ох студентів. На українські літні курси в Гарварді ще можна зголошуватись, але треба поспішати, бо зголошення прийматимуть до 15 червня.

Адміністраційним координатором української групи Гарвардської Літньої Школи є мгр Уляна Пасічник, а її співпрацівниками будуть Максим Тарнавський і Ліда Сушко від студентів, Роман Процик і Ліда Стецик від ФКУ.

Викладатимуть професори: Орест Субтельний, Григорій Грабович і Богдан Струмінський. До диспозиції студентів будуть бібліотекарі — Едвард Касинець і Оксана Процик.

Панелістами на спеціяльних семінарах будуть: д-р Адріян Сливоцький, д-р Любомир Гайда, Марко Царинник, Юрій Юрчишин, Христина Балко та інші.

Будуть висвітлювані фільми й прозірки, відбуватимуться прогулянки й товариські зустрічі. В днях 9 і 10-го липня до учасників курсів завітають активісти СУСТА, бо організоване студентство плянує на ті дні в Гарварді свою конференцію для розгляду проблематики, що зумовлена сучасними обставинами українства.

В суботу, 9 липня, буде забава, на яку запрошують студенти також і старше громадянство.

По складенні приписаних іспитів, закінчення одномісячних курсів буде 25-го липня 1977 року.

„Любій Отчизні наш труд" було гаслом пластового Свята Юрія

Біля 500 пластунок і пластунів таборували минулого „вікенду" на Вовчій Тропі в Іст Четгем, Н. Й., відзначаючи щорічне Свято Юрія, яке проходило під кличем „Любій Отчизні наш труд" та включало змагання юнацьких куренів у табірництві, тереновій грі, ревії.

Розпочалося Свято Юрія в суботу ранком. Після приїзду і розтаборення, юнацтво змагалося у тереновій грі, а вечором була весела ватра. В неділю були відправлені Служби Божі для католиків і православних, як також, з огляду на Зелені Свята, відправлено панахиди. Протягом цілого дня в неділю відбувалися змагання в легкоатлетиці, а вечором знову влаштовано ватру.

В понеділок продовжувалися змагання у легкоатлетиці (фінали) і юнацтво змагалось у відбиванці. Закриття Свята Юрія відбулося у пополудневих годинах. Воно включало іменування пластунів на вищі ступені, відзначення, переходи до Уладу Старших Пластунів та роздачу (Закінчення на стор. 3-ій)

ДОПОВНЕННЯ РЕЗОЛЮЦІЙ УНС

У надрукованих у вчорашньому числі „Свободи" кінцевих резолюціях Головного Уряду Українського Народного Союзу, схвалених у висліді річних нарад минулого тижня на Союзівці, трапився недогляд з пропущенням резолюції, яку схвалено на пропозицію Канадської комісії. Друкуємо її додатково.

РЕКОМЕНДАЦІЇ КАНАДСЬКОЇ КОМІСІЇ

На пропозицію Канадської Комісії схвалив Головний Уряд Українського Народного Союзу наступні рекомендації:

1. Стверджуємо, як позитив, відкриття Канадської Канцелярії УНСоюзу, через яку сподіємося зміцнення організаційної праці на терені Канади.
2. Придбання запланованих 700 нових членів УНСоюзу в Канаді в 1977-му році буде можливе, коли побіч керівника Канадської Канцелярії — представника УНСоюзу перед канадськими властями Канада буде мати бодай ще одного обласного організатора.
3. У мистецькому фестивалі в Давфині в 1977-му році з уваги на історичну річницю та поставлення погруддя о. Дмитрова повинні взяти участь всі члени Канадського Представництва, які повинні при цій нагоді відбути там свої наради.
4. Прийняти вже декілька разів признавану суму 15,000 дол. для Канадського Представництва в бюджеті УНСоюзу.
5. Відбути секретарсько-організаторський курс на Сході та на Заході Канади.
6. Зібрати матеріяли і видати книжку-альманах про УНСоюз в Канаді.
7. Видати бодай два-три рази в році Канадську Трибуну УНСоюзу.

Іван Геврик
Василь Дідюк
Текля Мороз
Марія Чучман
о. Іван Ващук

Д-Р ВАСИЛЬ ТРУХЛИЙ ОЧОЛИВ УЛТПА, Д-Р РОМАН ОСІНЧУК ОБРАНИЙ НА ГОЛОВУ НОВОСТВОРЕНОЇ СВІТОВОЇ ФЕДЕРАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ЛІКАРСЬКИХ ТОВАРИСТВ

Чікаго, Ілл. (Н. Н.) — В днях від 27-го до 30-го травня ц. р. тут в приміщеннях Конрад Гілтон готелю відбувся XVII З'їзд делегатів та XII Наукова Конференція Українського Лікарського Товариства Північної Америки. У нарадах З'їзду делегатів взяло участь 180 умандатованих представників із ЗСА і Канади. З'їздом проводив д-р Ярослав Воєвідка з Ню Йорку.

На голову УЛТПА на наступні два роки обрано д-ра Василя Трухлого з Чікаго, а головою-електом — д-ра Мирослава Харкевича, також з Чікаго.

Наукова Конференція проходила в трьох сесіях. Як частина цієї Конференції відбувся цікавий панель і доповідь для українського громадянства Чікаґської метрополії в українській околиці. Гості з різних місць і континентів мали нагоду познайомитися з церковними, культурними і фінансовими надбаннями чікаґських українців. В останньому дні нарад представники українських лікарських організацій ЗСА, Канади, Австрії, Арґентини і Венесуелі створили Світову Федерацію Українських Лікарських Товариств, яку очолив д-р Роман Осінчук з Ню Йорку.

З'їзд Делегатів підчеркнув одноголосно і через акламацію дуже успішну каденцію уступаючої Управи, а зокрема її невтомного голови д-ра Ахіля Хрептовського. Окремо годиться відмітити незвичайно вдалі імпрези пань, дружин лікарів, як, наприклад, показ історичної ноші українок, що відбувся в Чікаґському Інституті Мистецтва (Арт Інститут оф Чікаґо) та був показаний і коментований на телебаченні. Координатором усіх активностей була пані Ліда Трухла, дружина новообраного голови Т-ва.


Д-р Василь Трухлий

На закінчення нарад З'їзду відбувся багатолюдний бенкет, майстром церемонії якого був д-р Мирослав Харкевич, а після бенкету — баль.

На закінчення нарад відбулася товариська зустріч, у мистецькій програмі якої був фортепіяновий концерт Юліяни Осінчук з Ню Йорку, двократний виступ відомого баритона д-ра Івана Рудавського в супроводі акомпаніятора д-ра Володимира Касараби, як також дотепний виступ поетки Ганни Черінь із сатирою на актуальні докторські теми та виступ молодого тріо „Соняшники" з Детройту. Координатором усіх численних активностей цього З'їзду був д-р Мирослав Коленський. Бадьору і веселу атмосферу З'їзду захмарив нещасливий автомобільний випадок новообраного голови д-ра Василя Трухлого, якому З'їзд вислав до лікарні побажання скорого видужання. Вміжчасі обов'язки голови виконуватиме його перший заступник, д-р Петро Мацюк.

З'їзд вислав від себе і новоствореної Світової Федерації телеграму до президента Картера та Державного департаменту, прохаючи всебічної підтримки Гельсінкських постанов на конференції в Белграді.

СПЕКУЛЯЦІЇ НАВКОЛО УСУНЕННЯ ПОДҐОРНОГО ПРОДОВЖУЮТЬСЯ

Москва. — Ненадійне усунення з Політбюра Ніколая Подгорного, який займає покищо пост голови Президії Верховної Ради СССР, тобто є третьою з черги особою в керівництві Совєтського Союзу, ще й далі викликає всякі спекуляції серед західніх дипломатів і акредитованих кореспондентів в Москві, які, не одержавши жадного пояснення з боку совєтських офіційних чинників, намагаються розв'язати загадку при допомозі інших джерел, чи приватних зв'язків. Аналітики, розглянувши також інші випадки пересунень в Політбюрі і Центральному Комітеті Компартії, приходять до висновку, що генеральний секретар ЦК КПСС користується необмеженою владою, більшою як колинебудь досі. Дехто з політичних спостерігачів висловлює думку, що усунення Подгорного тісно пов'язане з новою совєтською конституцією, яка в принципі вже була прийнята Президією Верховної Ради, але ще не була опублікована прилюдно. В суботу, 28-го травня ц. р., Кремль повідомив офіційно, що 49-річного Євгена Тяжельнікова, який був головою Комсомолу, пересунено до секретаріяту Політбюра, де він буде очолювати відділ пропаганди, а керівництво Комсомолу, який нараховує тепер 36 мільйонів членів, передано 44-річному комсомольському активістові Борисові Пастухову.

Пастухов досі був головою московського відділу Комсомолу. Разом з усуненням Подгорного, з Політбюра усунено Константина Катушева і прийнято Константина Русакова, близького співробітника Леоніда Брежнєва. Русаков буде тепер, як раніше Катушев, відповідати за зв'язки з комуністичними партіями поза СССР. Загально припускають, що Ніколай Подгорний буде також позбавлений посту „президента" СССР на найближчій сесії Верховної Ради. Існує також теорія, сперта на інформації з країн совєтського бльоку, що слідуючим „президентом", чи згідно його титулом головою Президії Верховної Ради СССР, буде сам Брежнєв. Австрійська газета „Ді Прессе", покликаючись на авторитетні джерела пише, що рішення про передання „президентури" Брежнєву було прийняте на засіданні Політбюра зараз таки після усунення Подгорного. Більшість членів Політбюра вважали, що генеральний секретар КПСС мусить мати ще додаткове офіційне становище в керівництві державою. Газета каже, що ця клявзуля про зміну буде закріплена в новій конституції СССР.

ДАЛІ ПЕРЕСЛІДУЮТЬ НІНУ СТРОКАТУ І СВЯТОСЛАВА КАРАВАНСЬКОГО

Ню Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — Ще в грудні 1976 року Ніна Строката, дружина Святослава Караванського, вислала листа, в обороні свого чоловіка, начальникові КҐБ Ю. Андропову, а копію його — проф. Ю. Орлову, голові Московської громадської групи сприяння виконанню Гельсінкських угод. Цього листа органи КҐБ знайшли під час обшуків у квартирах членів цієї групи в Москві в січні ц. р. У своєму листі Ніна Строката пише про безправ'я і шикани працівників КҐБ в Мордовських таборах.

Відтворений з пам'яті текст звучить:

„Я дружина в'язня табору ЖХ 386/1-6, вимагаю від Вас якнайскоріше прослідити вчинки Ваших представників в системі Мордовських таборів.

1. Капітан КҐБ Тюрін, 6 серпня 1976 року, в день мого приїзду до табору на загальне побачення з моїм мужем Святославом Караванським, попередив мене, що мені дозволять побачитись з моїм чоловіком під умовою, що я буду говорити з ним російською мовою, а не рідною для мене і Караванського українською мовою. Мені, як особі, яка відбула покарання з політичних мотивів і яка знаходиться під адміністративним наглядом, було неможливо зрезигнувати з побачення, запропонованого мені на таких понижуючих умовах: бо коли б я виїхала з табору для того, щоб добитися у Вас позволення розмовляти з мужем рідною мовою, я могла б не одержати від інстанцій нагляду дозволу на поворотну поїздку до табору.

2. Полковник Дротенко знає з цензурованої пошти про те, що мій чоловік присвячує вільний від примусової роботи час різним літературним зайняттям. В'язень Караванський є передусім поетом, тому Мордовський намісник Союзного КҐБ — полковник Дротенко — без особливих труднощів знайшов ще один засіб покарання для Караванського: полковник КҐБ заборонив засудженому вписувати свої вірші в листи до дружини. Ця заборона найвідповідальнішого з Ваших підлеглих привела Караванського до прогошення голодівки. А голодівку в'язня таборова адміністрація, яка начебто діє незалежно від КҐБ, може легко розцінити як порушення таборового режиму, за яке можна позбавити його чергового побачення".

В лютому ц. р. Святослава Караванського дійсно позбавили побачення з дружиною, а Ніну Караванську дали під шестимісячний адміністративний нагляд. Перший раз її піддали однорічному адміністративному наглядові ще 2 лютого 1976 року, заборонивши їй виїздити з міста Тарусі, де її призначили жити. Як уже свого часу інформовано, ще в квітні 1976 року Строката була запрошена на конференцію Американської Асоціяції (Закінчення на стор. 3-ій)

Закордонна допомога ЗСА залежатиме від стану людських прав

Гватемаля. — Секретар скарбу Майкел Блументал, який бере участь в нарадах членів-держав Міжамериканського Банку Розвитку, заявив у вівторок, 31-го травня, що закордонна економічна допомога ЗСА залежатиме від того, чи дана держава шанує людські права своїх громадян. Він сказав, що уряд президента Джиммі Картера вважає, що „існує нерозривний зв'язок між економічною допомогою та людськими правами".

Блументал представив це становище ЗСА після розмови з арґентинським міністром економіки Хозе Мартінезом де Гоз, якому сказав, що американська допомога Арґентині залежатиме від того, чи військовий уряд тієї південно-американської держави поробить заходи щодо поліпшення стану людських прав своїх громадян. Секретар Блументал зазначив, що ця політика Вашінґтону не звернена проти будь-якої одної чи кількох держав, а базована на „універсальних принципах".

Чехо-Словацький уряд перестерігає дисидентів

Прага. — Колишній міністер закордонних справ Чехо-Словаччини в уряді Александра Дубчека, Ірі Гаєк, одержав офіційну урядову пересторогу, в якій говориться, що „заговорить право", якщо він і далі займатиметься підривною роботою, домагатиметься поширеної свободи і входитиме у зв'язки з представниками закордонних організацій. Ірі Гаєк, як відомо, був головним речником дисидентської групи, яка домагалася пошанування людських прав чехо-словацьким урядом, і був співавтором документу „Хартія 77". Його кілька разів покликали на допити до політичної поліції, а його мешкання знаходиться під постійним наглядом поліційних агентів. Минулого тижня помешкання Гаєка відвідали представники Міжнародної Амнестії і це, мабуть, було причиною поновної перестороги.

Совєти відкликали свого амбасадора з Судану

Картум, Судан. — Асошіейтед Пресс інформує, що Совєтський Союз відкликав свого амбасадора з Судану, протестуючи тим проти поступовання суданського уряду і зарядження скоротити на половину персонал амбасади. Один із совєтських дипломатів заявив, що амбасадор Фелікс М. Федотов покине Картум цього тижня і невідомо коли повернеться до Судану. Відносини між Совєтським Союзом і Суданом постійно погіршуються від часу, коли суданський уряд закинув Москві, що вона піддержує ворожі режими в сусідній Лівії і Етіопії. Після цього обвинувачення і наведення фактів уряд Судану наказав 90-ом совєтським військовим дорадникам і 57-ом їхнім помічникам покинути Судан на протязі 48 годин. Кілька днів пізніше совєтам запропоновано зменшити свій персонал в амбасаді із 100 до 50 осіб.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Справедлива вимога

Нюйоркський демократичний сенатор Деніел П. Мойніген, колишній амбасадор ЗСА до Об'єднаних Націй, недавно вніс законопроєкт, який пропонує, щоб родини, діти яких ходять до приватних парафіяльних шкіл, одержували податкові кредити з уваги на те, що вони фактично несправедливо мають подвійні видатки, бо платять за навчання дітей у приватних школах, а крім того платять податки на підтримку системи публічних шкіл. В час внесення цього законопроєкту, як рівнож у кількох промовах у різних місцевостях сенатор Мойніген твердив, що запропоновані ним податкові кредити не противляться Першому Додаткові до Конституції, заявляючи, що кілька рішень Найвищого Суду в цій справі були помилкові.

Твердження Мойнігена базовані на переконливих аргументах. Він, наприклад, вказує, що Найвищий Суд щойно протягом останніх 30-ти років почав інтерпретувати слова Першого Додатку в такому вузькому розумінні, яке забороняє податкові кредити для батьків, які посилають своїх дітей до парафіяльних шкіл, як теж забороняє будь-яку фінансову урядову допомогу тим школам. Покликаючись на писання деяких осіб, які виготовляли цей Додаток в кінці 18-го століття, як теж на опінії видатних сучасних спеціялістів в ділянці конституційного права, сенатор Мойніген вказує, що Перший Додаток має тільки на меті не допустити до того, щоб в ЗСА була створена якась ,,офіційна урядова релігія'', яка одержувала б спеціяльну фінансову підтримку з боку уряду. Він покликається на факт, що зразу після ратифікації Конституції багато стейтів, між ними і Ню Йорк, постійно призначували допомогу для різних парафіяльних шкіл і ніхто з авторів Конституції не протестував проти цього.

Існують теж інші причини, чому Конгрес повинен схвалити законопроєкт про податкові кредити для батьків, діти яких ходять до парафіяльних шкіл, як також дозволити урядові асигнувати фонди для тих шкіл, а Найвищий Суд повинен змінити своє дотеперішнє становище в тій справі. Вже згадано, що батьки великої кількости американських дітей несправедливо поносять подвійні видатки, бо фінансово підтримують приватні і публічні школи. Ці батьки, посилаючи своїх дітей до парафіяльних шкіл, теж допомагають публічним школам тим, що запобігають переповненню в тих школах. Таким чином, також з уваги і на цей аргумент ті батьки повинні одержати податкові полегші.

Сенатор Мойніген і багато видатних американських педагогів правильно твердять, що існування сітки приватних шкіл — це дуже позитивне явище, бо ті школи збагачують цілий навчальний процес ЗСА своїми дещо відмінними методами навчання від тих, які існують в публічних школах, своїм наголошуванням духових вартостей тощо і в такий спосіб причиняються до будуючої різноманітности, замість до нецікавої стандартизації навчального процесу. Публічна і парафіяльна системи початкових і середніх шкіл не противорічать собі, а фактично доповнюють одна одну своїми відмінностями у плюралістичному американському суспільстві.

Була б велика шкода, якщо б в ЗСА перестала існувати сітка приватних парафіяльних шкіл, тому, що батьки не будуть спроможні далі покривати коштів навчання своїх дітей у тих школах і в той самий час платити податки на підтримку публічних шкіл. Існуванню парафіяльних шкіл загрожує також те, що на підставі рішень Найвищого Суду ті школи не можуть одержувати жадної фінансової допомоги від уряду.

Однак, цій небезпеці можна запобігти, бо і обидві головні американські політичні партії у своїх програмах, виготовлених на крайових конвенціях в 1976-му році, висловилися за тим, щоб приватні школи одержували допомогу від уряду, а також кілька членів теперішнього Найвищого Суду недвозначно натякнули, що не погоджуються з попередніми рішеннями цього Суду в справі відмови податкових кредитів для батьків, які посилають своїх дітей до парафіяльних шкіл. Конгрес повинен схвалити запропонований сенатором Мойнігеном законопроєкт, а Найвищий Суд, який змінює своє становище щодо інших справ, може змінити його теж у справі урядової допомоги приватним школам.

П. Феденко

АҐЕНТИ — ШПИГУНИ

Люди цього ,,ремесла'' відомі в світі від найдавніших часів. У Біблії читаємо, що народ Ізраїля, йдучи походом у Землю обітовану, посилав наперед своїх розвідників, щоб роздивилися в тій країні — Палестині, яку силу мали племена, які жили там. Юлій Цезар, що від 59 до 50 року перед Християнською ерою завоював Ґаллію (теперішня Франція), користувався своїми розвідниками, (exploratores) і аґентами з Галлійських племен, які служили римському імператорові. Богдан Хмельницький від 1648 р. гетьман Війська Запорізького, мав сітку агентів, яких посилав у Польщу, на Московщину і в далеку Швецію, щоб знати, що діялось у тих сторонах.

То були переважно агенти-розвідники для цілей воєнних. Військові розвідки діють і в нашій добі; і так зв. ,,військові атташе'' (уповноважені) в дипломатичних місіях різних держав — це міжнародним правом визнані агенти для збирання відомостей про стан оборони тієї країни, де ці агенти перебувають.

В нашій добі найбільше поширене ремесло політичних агентів, котрі діють з переконання, за плату або через залякування тими установами, що дають агентам завдання. Погляньмо в минуле: студент Петров, агент поліції, своїм доносом знищив політичне українське товариство — Братство св. Кирила й Методія 1847 р. в Києві. До партії Народної Волі, що пробувала убивствами чільних осіб царської адміністрації добитися конституції в Росії, вкралися агенти і видали урядові провідників цієї партії 1881 р.: Андрея Желябова, Миколу Кибальчича, Софію Перовську та інших.

Від кінця 19-го сторіччя в Росії діяли соціялісти-революціонери, які відновили терор: убивали губернаторів, міністрів, готувалися убити царя Миколу II. Однак, до Бойової Організації терористів втесався урядовий шпигун, на ім'я Євно Азеф. Він здобув довір'я революціонерів, бо під його проводом убито міністра внутрішніх справ Плеве в Петербурзі 1904 р. Однак, Азеф одночасно видавав поліції членів Бойової Організації, яких царський уряд велів вішати. Дещо в роботі Азефа викликало підозріння і відомий детектив Владімір Бурцев пильно слідкував за діяльністю Азефа. Бурцев довідався від директора департаменту поліції Лопухіна правду про Азефа 1908 р. Комітет партії соціялреволюціонерів хотів учинити суд над Азефом, але той поспішив сховатися і дожив у Берліні спокійно, під чужим іменем до 1918 р.

Мали своїх агентів і революціонери: вони посилали своїх партійців на службу до царської тайної поліції (,,Охрана''), щоб знати, що діється в адміністративних установах. Один такий революційний агент, на ім'я Мєдніков, був на службі в царській Охрані 25 років, аж до революції 1917 р. Він розкривав імена агентів поліції своїй партії і попереджував своїх партійців про загрозу, яка нависала над ними від адміністрації. Після 1917 р. Мєдніков написав книжку про свою діяльність в Охрані для революції.

Уже після розкриття Азефа Охрані вдалося знайти собі агента в ,,Державній Думі'', російському парляменті царської Росії. То був Роман Малиновський, посол Думи, член большевицької партії. Він виконував директиви Леніна, котрий жив на еміграції. Ленін писав для Малиновського революційні промови, які він виголошував в Думі, але давав ці промови в Охрану на цензуру. Охранники ще добавляли від себе революційні фрази до промов, які присилав Малиновському Ленін... Ленін не хотів об'єднання своєї партії соціялдемократів-бельшевиків з меншевиками; проти такого об'єднання була й царська Охрана. В 1914 р. агентурну ролю Малиновського розкрито, і він утік до Німеччини.

Агенти й шпигуни розплодилися особливо після Першої світової війни, коли владу в Росії захопила большевицька партія. Малиновського й Азефа повела на службу до Охрани жадоба грошей, хоч їм платила царська поліція не багато. Але большевицький уряд поставив собі на службу тисячі агентів, ,,ідейних'' комуністів, що служили й служать безплатно. Таких ,,ідейних'' агентів розкрив у Канаді член совєтської дипломатичної місії Ігор Гудзенко 1949: вони допомагали Москві викрасти секрет виробу атомових бомб ,,щоб була на світі справедливість і мир''...

Ідейними агентами Москви були англійські дипломати Берджес (Burgess), МекЛін (McLeann) та Філбі (Philby), що в 50-их роках втекли в Москву. Філбі трохи не дослужився в Англії до начальника Розвідчої служби З'єднаного Королівства.

Білого російського генерала Кутєпова допомогли заманити в совєтську пастку ,,білі'' емігранти, що найнялися на большевицьку службу: полковник Саблін і співачка-артистка Плевицька в Парижі 1934 р.

Між двома світовими війнами прибув до Варшави з Києва історик Гліб Лазаревський. Він працював в Українському Науковому Інституті в Варшаві. Мав повне довір'я серед українських емігрантів. 1939 р. Г. Лазаревський рушив на схід до ,,пославших його''...

Подібне сталося з Віктором Петровим, археологом, етнографом, письменником. Від 1941 р. він покинув Київ і діяв у пропаганді Гітлера в Берліні. 1949 р. Петров зник і вигринув у наукових журналах в СССР.

Перед Другою світовою війною був у Чехії інж. Костарів, як активний член ОУН. В 1945 р., коли до Праги прийшло совєтське військо, Костарів, в уні-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Іван Овечко

ДЕ КРИМ, А ДЕ РИМ...

Є в мене один цікавий студент, Кеном його звуть. Йому всього лиш 20 років, і він хоче стати колись американським дипломатом. А замітний він тим, що поза всіма програмовими матеріялами в університеті, цікавиться всіма іншими проблемами в світі і щодня, після або перед лекцією, ,,замучує'' мене різними питаннями, які, власне, не торкаються мого фаху, але дуже мене інтригують. Приємно бо мати молодого американця за за співбесідника, коли вбачаєш в ньому майбутнього лідера вільного світу. Чи якраз Кен ним буде, чи хтось інший, подібний до нього, — це не важно, а важно те, що такі люди є серед американської молоді. Хоч він, той Кен, хоче стати аж дипломатом, я був би вдоволений, якби він бодай став добрим журналістом американським. А бажання це побудоване в мене на основі мого переконання, що стара плеяда сучасних журналістів і впливових коментаторів та різних репортерів із сивим волоссям або лисими головами потребує зміни якраз в особах таких як Кен. Чому Кен? Бо він любить висловлювати свої переконання і бажання, що, будучи колись дипломатом, він ніколи не брехатиме...

Скільки я йому не пробував обережно розкрити очі на те, що брехня якраз і називається часто ,,на вершинах'' дипломатією, він твердо стоїть на своєму: дипломатія може бути і без брехні. — А як із журналістикою? — питаю. І він із запалом відповідає: ,,Там не має бути брехні і поготів!''. А що я мав під рукою якраз один репортаж одного американського репортера про життя в СССР, а Кен, після мого тримісячного курсу про ситуацію в СССР та дисидентські рухи там, дуже добре знає правду про те (до того ж він дуже багато читає), я й запитав його, чи знайде він у цьому репортажі лише правду, чи й якусь брехню. Він уважно прочитав довгий репортаж американського репортера і ... не знайшов жадної в ньому брехні: все так, як він чув від мене та вичитав у багатьох інших. І це правда: репортаж був напрочуд правдивий. Але в кінці його, переповівши щоденне життя людей в СССР, автор, ніби ,,для годиться'', додав: ,,Як бачимо, середній громадянин в СССР має такі ж турботи, як кожний Джон Сміт у ЗСА''. А мій Кен аж тоді добачив цю нісенітницю, коли я йому вказав на неї як на таку, що одним реченням перекреслює всю довгу історію-розповідь про життя в СССР вище, бож — як видно з того ж таки репортажу — турботи підсовєтських людей гай-гай далекі до порівняння їх з щоденними турботами ,,кожного Джона Сміта в ЗСА''... Одне брехливе речення в тому репортажі, мов ложка дьогтю в бочці меду. І молодий американський студент весело розсміявся з радощів, що навчився пізнавати рафіновану брехню, що часто злагіднює чорну дійсність в СССР.

Ясна річ, не можна закидати американським засобам інформації завжди злонамірену брехню, але її, отієї ,,невинної'', народженої з наївности та непоінформованости, брехні так багато в щоденних радіопередачах та телевізійних програмах новинок, що й справді хотілося б, щоб отакі як Кен скоріше підростали, оформлювали свої студії та заміняли сиwоволосих і лисих, яких уже лише, як тих ,,горбатих'', тільки ,,гріб виправить''. Пишу ці слова під враженням якраз сьогоднішньої телепередачі новинки про те, що югославському Тітові сповнилось 85 літ, та що він персонально розкраяв святочний торт з того приводу...

Ну, що ж — і диктатори-комуністи мають свої ювілеї та родинні свята, і нічого в тому дивного нема, що американська преса і телевізія про те інформує. До речі, американська преса хвалиться часто тим, що вона лише інформує, а не формує читача. Ми, мовляв, подаємо вістки з усіх сторін, а читач, мовляв, хай сам собі виробляє свою думку... Так то воно так, але не завжди. Не так було навіть і з тією невеличкою новинкою про 85-річчя Тіта. Диктор, наприклад, сказав: ,,Сьогодні президентові Тітові, якого в Югославії вважають за свого Вашінгтона, сповнилося 85 літ...'' Оце вам їхав і переїхав. Хто вважає? Народ чи свита навколо диктатора?

Тому й кажу, щоб отакі як Кен якнайскорше перебрали в руки пера американських журналістів і місця лисих (в перуках) телевізійних репортерів, що так безпардонно кривдять великого Вашінгтона і поневолені народи половини Европи.

Бож: де Крим, а де Рим... Хто Вашінгтон, а хто Тіто...

Микола Приходько

ДЕ НЕ ПОСІЙ, ТАМ І ВРОДИТЬСЯ

В травні ц. р. відбулася в Торонті у великій концертовій залі Центральної Технічної Школи чудова Українська Містерія з нагоди 10-ліття юнацької ОДУМ. Помолодів і я, старший ОДУМівець, на тій містерії щонайменше на 5 років, почав навіть оглядатися на молодиць навколо, ніби треба було мені позичити олівця.

Плавом пливли люди в полудневу пору до тієї залі, не зважаючи, що в той чудовий день могли б розпростерти свої вже підтоптані ноги й руки проти сонця в городі, після тієї лютої, холодної зими. Наповнили, наперекір сонцеві, величезну залю на обох поверхах. І ми з моєю расовою полтавкою й рябенькою онучкою прибули туди, забувши про інші привабливі запрошення в гостину.

На жаль, не так часто буває тепер так людно у наших громадських залях, особливо в цю романтичну пору року. Заледачіли ми вже в добробуті, на кріслах біля телевізорів. Забули, як колись ще підлітками продирали стріху на сусідній клуні-глянути хоч одним оком на дивовижну виставу Просвіти...

Відчинилася завіса й на сцені динамічно замайорів юнацьким різнокольоровим цвітом наш славний ансамбль танку ,,Веснянка'', десь понад півсотні їх, юних, динамічних! А вслід за ними — юнацький хор ОДУМ з 20-ма бандурами!

Пригадав я мимохіть статтю якогось американського біолога про дивовижну Кульбабу.

Писав він на підставі своїх досліджень, що коли б не нищили ту динамічну рослину, розпростерлася б вона на всю територію земної кулі за 17 літ. Пригадав я про те відразу, коли відхилилася завіса на сцені. Недарма так пильнує Політбюро, щоб викорінити ту небезпечну українську кульбабу в городі Московської імперії...

Мій перший рік у Канаді прожив я в нашій піонерській Альберті. Не росте там виноград, як навколо нашої хати в Ніягарі. Але наші люди винахідливі — почали робити чудове вино з кульбабиного цвіту, а з листя робили найбільш-вітамінну салатку до курки, чи якоїсь іншої печені.

І таке добре те вино, що як чоловік вип'є склянку, то йде додому й співає, ніби хтось натиснув ґудзика в його сердечному грамофоні:

Дід рудий, баба руда,
Батько рудий, мати
руда...'',

з ,,Наталки Полтавки''.

Отака живуча та соняшна українська кульбаба, що розрослася буйним цвітом в ОДУМі й інших наших молодечих організаціях на Американському континенті: де не посій, там і вродиться!

Почалося в ОДУМі, як звичайно, з насіннячка. Завезли його до Канади українські підлітки, завіяні аж на цей заокеанський континент з рідної Батьківщини чортячою військовою завірюхою — Валентина Родак і Микола Балдецький.

Сьогодні тим нашим чудовим артистичним підліткам десь коло сороківки формально, а з вигляду їм не більше, як по 25.

Казав Іван Карась у нашій опері ,,Запорожець за Дунаєм'' своєму проповідникові до султана: ,,Таке мале, а вже чорне. Що з нього буде, як воно виросте?!''

Чудові наші українські підлітки повиростали! Валя сьогодні вже клясична українська жінка й мама, творець і диригент молодечого ансамблю бандуристів ОДУМ з 20-ма мелодійними сердечними бандурами! І чудовий не менше маестро танцювального ансамблю Микола Балдецький, що показує нам 80 юнаків і юначок в своєму славному ансамблі танку ,,Веснянка''. Понад триста перейшло у нього ту чародійну науку за 10 років. Мені здається, його оригінальне ім'я було Байдецький, бо нагадує нам нашого Байду Вишневецького, що сміявся з султана з гаком під ребрами в Царгороді. Десь мабуть перезвучили його ім'я батьки під загрозою репатріяції.

Розсівають ті наші підлітки тепер удвох, зі своїми ансамблями, завзято соняшно-цвітну українську кульбабу, що не виполеш її на цьому континенті також.

Запрошують їх часто канадські й американські клюби — потанцювати, заспівати. Захоплюються. Почитайте про їхні успіхи в канадській пресі, про те, яке захоплення всіх здобули вони на міжнаціональному ,,каравані'' в Торонті.

Наш славний Григорій Китастий, Петро Китастий, їхні молоді студентські талановиті учні-бандуристи: Микола Дейчаківський, Євген Матулинський, Олекса Макієнко, Таня Вовк — ,,полетіли, полинули'' зі своїми надхненними бандурами до того молодечого ансамблю Валентини Родак — підучити, підструнчити. А може й на наших чудових канадських юначок задивитися під місячним сяйвом.

Відбувається та Бандуристська Містерія щоліта, тепер у чудовій місячній українській оселі ,,Ластівка'' біля прозорого канадського озера, на північ від Торонта. Прийдьте там, споріднітьcя з нашою чудо-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Л. Дончук

,,НКВД НІКОЛИ НЕ ПОМИЛЯЄТЬСЯ!..''

Пишу цей уривок спогадів, підтверджуючи ним слова російського дисидента В. Буковського, який, у своєму інтерв'ю, на запит: скільки, на його думку, є в'язнів в совєтських концтаборах, відповів, що 250 міл., тобто ввесь СССР.

Роки 1937-1938 знані, як період Єжовщини в СССР. Тоді всі, навіть партійці різних рангів, тремтіли за свої шкіри, ніхто не був певний, що його не арештують чи то дома, чи на праці, або й на вулиці. Чи серед білого дня, чи вночі...

Для нас же, так званого ,,соціяльно-чуждого елемента'', цей період мало чим відрізнявся від років ,,Передєжовщини'', чи ,,Післяєжовщини''. Ніколи ми не були спокійні, не згали, що нам принесе не тільки наступний день, а навіть наступна година...

В 1937-му році, зараз же після арешту мого чоловіка, я тихенько виїхала з приміщення, яке належало заводові, де чоловік мій працював інженером.

Друзі знайшли мені ,,куток'', тобто місце в кутку їдальні, де для мене господиня квартири поставила вузеньке ліжко. За цей ,,апартмент'' я мусіла платити 50 рублів місячно. Під ліжком — валізка з усім моїм скарбом. Пару моїх суконок господиня дозволила повісити в її шафі.

Будинок, в який я вселилася, був ,,кооперативний'', що належав ніби то робітникам кравецьких фабрик. Робітники, звичайно, будинків ,,своїх'' і не бачили, але начальство цих фабрик займало тут приміщення, які складалися з трьох кімнат і кухні.

Господиня, що прийняла мене в куток своєї їдальні, мала дві кімнати і користувалася кухнею. В третій кімнаті жило подружжя: чоловік — директор якоїсь фабрики, росіянин. Був малограмотний, але партієць і тому його призначили директором, хоч з нього сміялися, що на ,,його'' фабриці працювало 10, чи 12 людей.

Дружина його — полька, комсомолка, що перейшла ,,зелений'' кордон, аби помогти будувати в Україні комунізм.

Отже, це була пара на 100 відсотків благонадійна і тому я була впевнена, що до них ніколи не прийде черга на арешт.

Моя господиня була на 100 відсотків правдивою совєтською людиною. Спочатку активна ,,піонерка'', пізніше не менш активна комсомолка, а тепер комуністка. Закінчила ВУЗ (Высшеє Учебноє Заведеніє) і працювала інженером на якійсь фабриці. Висока й струнка, гарна на обличчі, фарбована бльондинка, вона казала всім знайомим, щоб її називали Льолею. Хоч вона була юдейського походження, але всі, хто ближче її не знав, вважали її за росіянку і це їй імпонувало.

Ми з нею були приблизно одного віку і часом разом ходили з нею в кіно, або просто погуляти в парку, що був від нас близько. Часто вона вечорами працювала і тоді я її не бачила тижнями. Коли зустрічалися, то говорили на різні теми, ніколи не згадуючи про політику. Іноді Льоля, прийшовши з праці, ділилася зі мною своїми ,,фабричними'' новинами, які, звичайно, в той час були неприємними; що когось у них заарештували... Але після цього вона завжди добавляла: ,,Значить він злочинець, бо НКВД ніколи не помиляється і невинних не арештує...''

То був і для мене страшний час... Після арешту чоловіка, я, живучи у Льолі, не спала ночами, а сиділа біля вікна, прислухаючись чи не спиниться ,,Чорний ворон'' біля дверей, що вели до нашого приміщення. В цій околиці (Харків'яни знають скільки багатоповерхових будинків виросло на пустирях за Держпромом), жило багато різного люду і ,,Чорний ворон'' відвідував ту дільницю щоночі, а може й не раз.

Якось уночі, сидячи біля вікна, я почула, що під'їхало авто, наші надвірні двері відчинились і по сходах стало чути кроки кількох людей.

Я зараз же лягла в ліжко та зробила вигляд, що міцно сплю. Скоро почула стук у наші двері і Льоля пішла відчиняти. Спитала: ,,Хто там?'' - відповідь була: ,,Двірник''. Коли НКВД приходило арештувати когось, то брали з собою двірника, як свідка.

Льоля відчинила і два енкаведисти та двірник пішли до кімнати, де мешкав директор.

Як тільки за ними зачинилися двері, вбігла в кімнату до мене Льоля і сіла на ліжку. Притулилася до мене та вся тремтіла зі страху. Я ж вдавала, що тільки тепер прокинулась і нічого не чула й не знаю.

— Чи ти чула, що до директора пішли енкаведисти? — ледь чутно запитала.

— Я спала й нічого не чула, — прошепотіла я у відповідь.

Ми з Льолею зіщулилися на ліжку і, затамувавши подих, прислухалися до того, що робилося в сусідній кімнаті. Там, як видно був обшук, бо перевертали стільці, шаруділи паперами в письмовому столі, щось гомоніли.

Так, в напруженні, пройшло з пів години. Стало вже на світ благословлятися. Починався сірий, непривітний осінній ранок.

Нарешті, з сусідньої кімнати вийшло кілька людей. Я була впевнена, що арештовують директора. Та скоро ми почули, як лементіла полька. Вона кричала, що не винна ні в чому перед Совєтською владою, що вона не шпіонка, а свідома комсомолка, яка прийшла з Польщі будувати комуну в ,,Країні збудованого соціялізму''. На це енкаведист спокійно відповідав:

— Там, всьо разберут і єслі ви, гражданка, не шпіонка, і не віновни ні в чом, то вас випустят. Ви же, как комсомолка, вєрітє, что НКВД наказиваєт только врагов народа. Так что успокойтєсь і нє крічітє!

Вони всі вийшли з нашої квартири, скоро рипнули вхідні двері, а потім чути було, як від'їжджав ,,Чорний ворон'', цим разом вхопивши у свої пазурі ,,соціяльно близьку'' комсомолку.

Настав ранок і нам треба було йти до праці. Льоля, прийшовши з фабрики додому, вже взяла себе в руки і повторювала те, що завжди, може й сама не вірячи своїм словам:

Енкаведе ніколи не помиляється і якщо арештовує то людину, яка є ворогом народу. Можливо, що й ця полька лише прикривалася комсомольським квитком, а в дійсності, вона справжня шпіонка...

За якийсь час, у неділю, Льоля намовила мене піти до кіна. Коли ми поверталися додому через парк, де гуляло багато людей, то зустріли двох енкаведистів, які нас перепинили і щось бурмотіли. Почула я слова: ,,гражданочкі'', а ,,познакомітся''... Були п'яні, бо від них смерділо горілкою. Ми їх обминули і пішли своєю дорогою, а вони спотикаючись, посунули далі, знайомитися з ,,гражданочкамі''.

Тільки ми трохи відійшли від них, як Льоля тремтячим голосом мені каже:

— Давай сядемо на лавку, у мене чомусь ноги трусяться.

Сіли ми... Я відказала:

— Так, то неприємно, коли чіпляються п'яні...

— Та ні! Я думала, що вони були у мене дома, там мене не знайшли, побачили мене тут і...замовкла.

Схаменулася, що видала себе, так би мовити з головою, виявила, що сама боїться і не вірить в ,,непомильність'' НКВД.

Я ж з деяким внутрішнім задоволенням сама собі подумала: ,,Еге, голубонько, то й ти тремтиш перед НКВД, хоч і ,,кришталево-чистого'' соціяльного стану, не менше, як я ,,соціяльно-чуждий елемент''.

Тієї ж зими я одержала з Полтави сумну новину, що мого батька заарештовано. Але мені цього прямо не написали, а принесла мені вістку приятелька, що працювала в тому ж самому будинку Держпрому, де і я. Вона викликала мене в коридор і дала записочку. Сказала, що цей маленький клаптик паперу був у листі до неї від її матері, яка жила теж у Полтаві. На цьому клаптикові моя двоюрідна сестра (кузинка) писала: ,,Дядечко тяжко захворів, відвезли його до лікарні. Не приїжджай, бо нічого не допоможеш... Згодом, може, напишу тобі більше...''

Я зрозуміла, що батька заарештовано. Приятелька

(Закінчення на стор. 3-ій)

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ
П'ятниця, 3-го червня 1977 р., год. 7 веч.
ВЕЧІР МУЗИЧНИХ ТВОРІВ
недавно померлого великого українського композитора
ЛЕВА РЕВУЦЬКОГО
В програмі: Слово про композитора і музичний коментар — маестра ТЕРЕНА ЮСЬКОВА; 2-га симфонія Е-дур і фортепіянові твори у виконанні ФЛОРЕНС БОКАРІЮС-САГАЙДАЧНОЇ; Хустина — кантата-поема, на хор, соля і оркестру (із стереофонічних записів).

В Е Ч І Р
присвячений
Українським Політичним В'язням
відбудеться
в неділю, **5-го червня 1977р., год. 5 по пол.**
в приміщенні Української Православної Церкви
св. Вознесення, 652 Irvington Ave., Maplewood, N.J.

В ПРОГРАМІ:
- Телевізійна програма — Бумеранг, історія українського дисидентського руху — виготовлена телевізійною станцією WXXI та Комітетом Бумеранг, Рочестер, Н. Й.
- Зустріч з п. АНДРІЄМ ГРИГОРЕНКОМ, вистава матеріялів з українського дисидентського руху.

КОМІТЕТ ОБОРОНИ УКРАЇНСЬКИХ ПОЛІТИЧНИХ В'ЯЗНІВ

Ансамбль Бандуристів ім. Г. Хоткевича
повідомляє, що
КУРС ГРИ НА БАНДУРІ
під патронатом Української Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка і Головної Ради Коша Старших Виховників ОДУМ у Канаді, відбудеться у відпочинковій оселі **„СПЕРОВ БІЧ ЛОДЖ"** від 3-го до 31-го липня 1977 р. У програмі курсу: історія і розвиток бандури, славні кобзарі-бандуристи і практичне заняття на бандурі. Курсами провадитимуть кваліфіковані інструктори, як М. Дейчаківський, П. Китастий, В. Китастий, М. Поліщук і В. Родак.

Від 3 до 17 липня курсанти віком 12-16 років.
Від 17 до 31 липня курсанти віком від 17 років.
В обох групах можуть бути учасниками початківці і заавансовані у грі на бандурі.
Зацікавлених проситься зголошуватися до **Валентини Родак, до 26-го червня 1977 р.** на адресу:
12 Minstrel Dr., Toronto, Ont., Canada M8Y 3G4
Phone: (416) 255-8604

„НКВД НІКОЛИ"...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

пішла назад до установи, де працювала, а я негайно знищила ту записочку і кілька хвилин не входила до канцелярії, де працювала. Треба ж було зробити на обличчі вираз: „Жіть стало лучше, жіть стало веселеє!".

Хоч не легко було грати таку ролю, але мусіла...

Після праці я зайшла до приятельки, якій я могла розповісти про всі мої жалі й турботи. Вона сама раніше була заарештована в Полтаві, а коли її випустили, то виїхала до Харкова, бо в цьому великому місті з мільйоновим населенням було легше заховатися від „всевидючого ока" НКВД, аніж у Полтаві, що була невеликим провінційним містом.

У неї я вже дала волю сльозам...

А коли повернулася до свого „кутка", то знову слухала Льоліне:

— НКВД непомильне і арештовує лише злочинців та „контру"...

Наступного літа я мусіла забрати до себе маму, яка, після батькового арешту, залишилася сама в Полтаві. Треба було шукати мешкання для нас двох. В Харкові неможливо було знайти щось недороге і мені мої друзі порадили взяти маленьке приміщення в робітничому селищі, яке розташоване в 18 кілометрах від Харкова. Я там влаштувалася і забрала до себе маму. Звідти я й їздила потягом на працю в Харків до окупації цієї місцевости німцями восени 1941 року.

Полинивши думками до свого перебування в Харкові, захотілося кількома словами згадати робітників тяжкої промисловости, про яких совєтська пропаганда твердить, що вони беззастережні прихильники „своєї" робітничо-селянської влади і готові за неї покласти життя.

Пригадалися деякі приклади тієї великої „прихильности": робітники Харківського Паротягового Заводу, скорочено „ХПЗ", розшифровували це скорочення трохи інакше, а саме „Ходи Поки Здохнеш!". А робітники заводу сільсько-господарських машин з назвою „Серп і Молот" називали свій завод „Смерть і голод". Чи ж такі назви підтверджують велику прихильність цих робітників до „своєї" влади?

Тоді багато з'являлося антисовєтських анекдотів. І хоч тих, які їх розповідали, могли засудити на 10 років „строгой ізоляції", та люди не каялися і ті „жарти", що були сміхом крізь сльози, виростали за ніч, як гриби після дощу...Кажуть, що коли людям нема вже чого втрачати, то вони перестають боятися і починають сміятись...

ДАЛІ ПЕРЕСЛІДУЮТЬ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Мікробіологів. Тоді вона одержала від міліції дозвіл на триденну поїздку до Москви, щоб перейти онкологічне обслідування і вияснити справу її поїздки до ЗСА. Одначе, в той день, коли вона мала зустрінутися на вулиці, недалеко від американського посольства в Москві, з представницею американського консуляту, до американки підійшли двоє осібняків, які сказали їй, що вони будуть всюди за нею ходити. Коли вона попросила помочі в міліціонера, той відповів, що ті осібняки „свобідні совєтські громадяни і можуть ходити куди хочуть". У висліді зустріч зі Строкатою того дня не відбулася. Строката рішила залишитися ще на один день в Москві і через те не вспіла на 8 годину вечора дістатися до Таруси. За те суддя оштрафував її на 15 рублів і вписав „порушення правил нагляду".

В червні 1976 року Строкатій відмовили дозволу на поїздку до ЗСА. 17 січня ц. р. голова Таруського суду Н. Карпежніков оштрафував знову Строкату на 20 рублів за „нарушення правил надзору" за те, що від 20 листопада 1976 року до 4 січня 1977 року вона перебувала в московській лікарні, не попросивши наперед дозволу в міліції.

В лютому 1977 року Святослава Караванського запроторили до ШІЗО (штрафний ізолятор).

АҐЕНТИ — ШПИҐУНИ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

формі НКВД, арештовував українських еміґрантів. Подібний був Малюта, що називав себе кубанським козаком. До початку 1945 р. він був редактором журналу „ Казачий Путь" у Празі, а з приходом совєтського війська показав своє обличчя — комуністичного агента.

Москва й сателіти присилають своїх агентів до еміґрантських установ і організацій, що ведуть пропаґанду проти комуністичних режимів. Такі „втікачі від диктатури" удають, що вони ненавидять комуністичну владу і хочуть словом правди боротися проти неволі. Побувши деякий час на службі антикомуністичної пропаґанди, ці „жертви комунізму" вертаються в рідний край і оповідають усякі небилиці про життя своїх земляків на чужині, „в неволі у капіталістів та імперіялістів..."

Буває й так, що комуністичний режим робить натиск на батька або матір, що живуть на чужині і мають дітей дома, в рідному краю: мовляв, служи, помагай нашій пропаґанді! Коли ні, то за цей непослух заплатять твої діти. Деколи ці підлі погрози діють на нещасливих еміґрантів. Про цю трагедію краще не писати...

У Німеччині цими днями розкрито нову справу: арештовано Рольфа Ґрунерта, голову Спілки кримінальних службовців, за зв'язки зі Східньою Німеччиною. Суд виявить правду. Не так давно арештовано секретарку в канцелярії голови уряду в Бонні за службу Східньому Берлінові. Що веде людей на службу тиранському режимові, гроші, чи ідея, — трудно сказати напевно.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

„Склянка води" в Рочестері

Українці цього міста завдячують мило проведений вечір в суботу, 26-го березня ц. р. паням із Відділів 46 і 47-го СУА, які запросили сюди Студію Мистецького Слова Лідії Крушельницької із Ню Йорку з п'єсою „Склянка води". Для численних глядачів ця комедія була несподіванкою. Її написав Е. Скріґ, французький драматург в першій половині XIX століття, акція відбувається у королівському дворі в Англії на початку XVIII століття. Тут політичні інтриги двор'ян мішаються з їхніми романтичними нахилами і витворюють дуже цікаві ситуації. На перший погляд, ця комедія у знаменитому перекладі Юрія Шереха, є добрим прикладом „мистецтва для самого мистецтва", без ніякого відношення до сучасних проблем людства, а українців зокрема. Однак, приглянувшись ближче, ми починаємо розуміти, що хід історії людства часто рішається характерними прикметами і примхами провідників націй, які для задоволення особистих амбіцій і бажань ведуть війни, ча заключують мир і т. п.

Це діється і сьогодні, хоча не завжди так щасливо закінчується, як у „Склянці води".

Декорації були прекрасні, французька мова звучала чудово в українському перекладі. А вже найбільш приємним була знаменита гра і чітка дикція молодих акторів. Хоча більшість із них вже уродженці Америки, на сцені вони звучали, як артисти з Києва.

Велике признання належиться пані Лідії Крушельницькій за таку знамениту постанову однієї із найбільш популярних французьких п'єс та за надзвичайну, подивуґідну працю, яку вона вклала в вишколення своїх акторів. На кожному кроці видно її любов до мистецтва живого слова, до своїх учнів та учениць, дбайливість до чистоти мови та наголосу.

Рівнож велике признання для молодих акторів, які посвячують весь свій вільний, поза шкільними зайняттями, час на проби, за зрозуміння потреби продовжування театрального мистецтва, за карність і дисципліну, бездоганне вивчення роль напам'ять. Дай Боже нам побачити ще не одну із театральних постанов цієї Студії Мистецького Слова, яку так прекрасно та безінтересовно веде пані Лідія Крушельницька.

Р. Т.

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, в нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

Микола Понеділок
Рятуйте мою душу
ПОВІСТЬ
Обкладинка та ілюстрації ЕДВАРДА КОЗАКА-ЕКО
Сторінок 503 · Ціна 8:00 дол.
SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

ОМУА
Об'єднання Мистців Українців Америки
запрошує на
ВИСТАВКУ МИСТЕЦТВА ЗЕМЛІ ДЗВІНКИ ОРЛОВСЬКОЇ
з Клівленду, Огайо.
Відкриття відбудеться в неділю, 5-го червня 1977 р., о год. 1-ій дня, в Ґалерії ОМУА, 136 2-га Авеню, Ню Йорк, і буде відкрита в будні 6-8 веч., та субота і неділя 1-8 веч., та триватиме до 19-го червня 1977 року.

Окружна Управа Союзу Українок Америки в Ню Джерзі
запрошує Шановних Союзянок на
ШИРШІ СХОДИНИ УПРАВИ
в п'ятницю, 3 червня 1977 р., о год. 7 веч. в Українському Народному Домі
140 Prospect Avenue, Irvington, N.J.
Д-р Богдан Цимбалістий
говоритиме на тему:
„Сенс і значення етнічно-національного виховання".
• Дискусія при чаю і солодкім. •
Просимо Громадянство на цю цікаву доповідь!
Після дискусії відбудуться СХОДИНИ СУА.

ПОДЯКА

Комісія Літературно-Допомогового Фонду ОУП „Слово" ім. Миколи Понеділка
складає сердечну подяку
Дирекції Української Православної Федеральної Кредитової Кооперативи в Ню Йорку
за щедру пожертву
в сумі 100.00 (сто) долярів
для покриття коштів похорону письменника
НИКИФОРА ЩЕРБИНИ

За Комісію ЛДФонду „Слово":
Григорій Костюк, голова
Ів. Керницький, фін. секр.

В неділю, 5-го червня 1977 року, в год. 5:30 по полудні
відбудеться
ФОРТЕПІЯНОВИЙ РЕЧИТАЛЬ
ЄЛЕНИ ГЕЙМУР
градуантки Manhattan School of Music
в залі Steinway Hall, 111-113 W. 57th Street, New York, N.Y.
В програмі: Бах, Шуберт, Шопен, Дебюсі, Ґріффес.
Вступ — вільний.

Комітет Будови Церкви св. Юра в Ню Йорку
запрошує отсим все Українське Громадянство Ню Йорку й околиці на
УРОЧИСТЕ БЛАГОСЛОВЛЕННЯ НАРІЖНОГО КАМЕНЯ НОВОЇ ЦЕРКВИ СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ
що відбудеться
в неділю, 5-го червня 1977 року.
ПРОГРАМА
1. **О год. 12:30 по пол.: Служба Божа**
2. **О год. 1:30 по пол.: Процесійний Похід**
3. **О год. 2:00 по пол.: Акт Благословення Наріжного Каменя довершить Високопреосвященний Кир ЙОСИФ, єпископ Стемфорду.**
4. **О год. 3:00 по пол.: Бенкет — в залі Академії св. Юра в Ню Йорку**

- До участи в Службі Божій, Поході й Благословенні Наріжного Каменя — запрошуємо всі Українські Організації Ню Йорку з їхніми прапорами.
- Просимо всі Українські Організації Ню Йорку вислати своїх представників на святковий Бенкет.
- Квитки вступу просимо набувати в канцелярії Парохіяльного Уряду св. Юра при 33 Схід 7-ої вугиці в Ню Йорку.

У О В Ф
Організації Українського Визвольного Фронту в ЗСА
Комітет Дому
ВІДКРИТТЯ і ПОСВЯЧЕННЯ
Дому Організації Українського Визвольного Фронту
відбудеться
в неділю, 12-го червня 1977 року, о год. 2-ій по пол.
136 Друга Авеню, Ню Йорк, Н. Й.
В програмі: відкриття, посвячення, мистецька програма і бенкет.
До численної участи запрошуємо Представників Організацій та все Громадянство.
Вступ на бенкет 25.00 дол. від особи.

У ПАМ'ЯТЬ!
У ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
моєї Найдорожчої ДРУЖИНИ
і нашої Найдорожчої МАМИ і БАБУНІ
РОЗАЛІЇ КОСОВСЬКОЇ
яка упокоїлася в Бозі 5-го червня 1976 р.
Оставила свого мужа і своїх дітей і внуків та родину на Україні. Усі у великому горю. Покійна ніколи не буде забута.

ПАРАСТАС буде відправлений в Українській Православній Церкві св. апп. ПЕТРА і ПАВЛА у ВІЛМІНҐТОН, Делавер.
Вічная Пам'ять! Вічная Пам'ять! Вічная Пам'ять!

Муж ГРИГОРІЙ КОСОВСЬКИЙ з Родиною

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
св. п.
ЮРІЯ КОССАКА
будуть відправлені
ЗА СПОКІЙ ЙОГО ДУШІ ТАКІ
БОГОСЛУЖЕННЯ
Дня 2-го червня ц. р., год. 8-ма ранку, в церкві св. Юрія, Схід 7-ма вул. в Ню Йорку.
Дня 5-го червня ц. р., год. 10-та ранку в українській католицькій церкві в Рівергед, Лонг Айленд, Н. Й.
Друзів та Знайомих просить спом'янути Покійного у своїх молитвах —
брат ІГОР ВИТВИЦЬКИЙ з Родиною

ПОДЯКА

Цією дорогою складаємо щиру подяку нашій Рідні, Приятелям, Знайомим і Всім, що прийшли з потіхою та поміччю в тяжких хвилинах нашого горя, з приводу смерти
нашого Найдорожчого БАТЬКА і ДІДУСЯ
сл. п.
Дир. МИХАЙЛА ШАВАЛИ

Складаємо щиру подяку Впр. о. парохові М. Кучмякові за відвідини та духову поміч дома й у шпиталі та відправлення Панахиди та похорону та Впр. оо. І. Сироті та Д. Библові за відвідини та духову опіку у шпиталі. Рівнож дякуємо проф. М. Добошеві за участь у похоронних відправах.

Щиро дякуємо д-рові Я. Миндюкові за дбайливу лікарську опіку, д—рові Л. Голінатому та проф. І. Зсликові за зворушливі прощальні промови та Побратимам по Зброї та Комбатантським Організаціям за участь у похоронах.

Висловлюємо нашу щиру подяку за численні пожертви на Служби Божі, молитви за спокій душі Покійного та вислови співчуття. Щиро дякуємо п. І. Кочержук, п. М. Шандор, п. Л. Ґ. Рудзінським, А. Н. Лазіркам й інж. Д. Л. Демедюкам за вінки і квіти.

Дякуємо похоронному заведенню Литвин і Литвин за взірцеве переведення похорону та Паням зі Сестрицтва св. Покрови при Церкві-Пам'ятнику св. Андрія за приготовлення поминального обіду.

Щиро дякуємо п. С. Андерсон, д-рові П. Т. Богданським, д-рові Л. Л. Голінатим, Б. Дацківському, проф. І. С. Зсликам. проф. І. Д. Зсликам, І. Кочержук, дир. В. Кузикові, Т. Марущакові, інж. Ю. О. Муссаковським, І. Небелюк, інж. О. Ю. Охримовичам, Г. Підлуській, О. І. Титванам, інж. Б. О. Поповичам, Ґ. Л. Рудзінським, інж. М. М. Семанишинам, д-рові І. З. Терлецьким, Т. Я. Турянським, інж. В. В. Яворським та Відділові ОбВУА в Нюарку, що вшановуючи пам'ять Покійного, зложили свої пожертви в сумі 265.00 дол. на Фонд Українського Воєнного Інваліда.

Таку ж подяку складаємо інж. Р. Л. Галібеям, д-рові Р. І. Кисілевським, інж. Б. Г. Котисам, інж. Б. Н. Кухам, д-рові В. В. Мотикам, інж. Ю. О. Охримовичам, інж. М. С. Степанюкам, інж. Я. Л. Ткачам за їх пожертви на Фундацію Українського Вільного Університету в сумі 150.00 дол.

Дякуємо дир. В. Кузикові й д-рові Л. Ткач, що зайнялися цими збірками.

Наша щира подяка п. М. і Т. Нагірським з родиною за пожертву 50.00 дол. на сиротинець сс. Служебниць у Парижі та д-рові М. Вацикові за пожертву 50.00 дол. на цілі Наукового Т-ва ім. Шевченка, замість квітів на могилу Покійного.

Нехай Всевишній Господь винагородить сторицею Вашу відданість, труд і пожертву.

В сороковий день смерти, складаємо в пам'ять нашого бл. п. Батька, 100.00 дол. на Фонд Будови Церкви в Люрді.

ЛЮБА й ІВАН ТУРЯНСЬКІ, донька і зять з синами ЮРІЄМ і БОРИСОМ

ДЕ НЕ ПОСІЙ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

вою молоддю. Самі помолодієте так,як і мені вдалося. Потелефонуйте, щоб знали як заїхати:(416) 255 8604. ,,Там знайдете щире серце і слово ласкаве''... Відчуваєте, яку любов до бандури, до пісні має наше молодече насіння з породи української вітальної кульбаби. Напевно відмолодієте від наших одноманітних буднів.

Зустрінемося там і з Петром Родаком і з Леонідом Ліщиною — нашими динамічними патріотами, співтворцями тих артистичних ОДУМівських ансамблів.

Побачимося там, насмажимо солодку рибу на острові, покупаємося, заспіваємо разом(,,Ой, гиля, гиля гусоньки на став'') біля вечірньої ватри на ,,Ластівці''. Тільки не забудьте потелефонувати Приходькові до Ніягари (416) 356 3389. Бо приїдете — а мене нема. Хто Вам рибу насмажить на острові?

Уявляєте скільки Валя й Микола врятували наших юначок і юнаків від темного відчаю тутешніх божевільних наркотиків? Скільки поженили вони їх щасливо в своїх артистичних сердечних ансамблях на щастя й добру родину! Дарма, що часом та янгольська українська юначка чекає свого чоловіка дома з качалкою за плечима, як у ,,Запорожці за Дунаєм'': ой, ті наші Одарки!

Так, чи інакше, слава нашим чудовим ОДУМівським Валі й Миколі, що створили таку молодечу артистичну веремію на славу нашому Українському Родові!

Наприкінці того юнацького концерту запросили напередкін, поперед сотенного ансамблю СУМівців, — Валентину Родак, Миколу Байдецького й нашого славного корифея українського танку на цьому континенті, неповторного Василя Авраменка.

Вийшов він, наш 82-літній ветеран, на сцену бадьоро, ніби з наміром на гопака, з Петлюрівським й Ізраїльським орденами на грудях (уявляєте такий дивовижний ассонанс?!). В правиці — кілька національних прапорців, на фоні українського, наставленого під кутом, щоб ніхто не сердився — чи то жовто-блакитний, чи блакитно-жовтий.

Той самісенький Авраменко, що його тутешні журналісти звали ,,Еврімані'', коли з'явився він на цьому континенті вже прославлений в Европі. Той самий, що так буйно засіяв соняшно-цвітну кульбабу тут на славу нашому козацькому родові. Передав він на старість свій динамічний хист нашим молодшим, приміром таким, як Микола Байдецький.

Казав Авраменко, що навіть теперішній прем'єр Канади Трудо (пригадаймо тут колишнього Авраменкового учня, сенатора Юзика) хотів навчатися від нього гопака в Оттаві. Ви, мабуть, бачили в часописах як Трудо випробовував ту Авраменкову науку одного вечора на конференції прем'єрів у Лондоні. Але на фото невиразно показалося, що то він виконував — гопака, чи кан-кан. Важливим є те, що той танок був заініційований нашим Авраменком.

Таким був заключний акорд того ОДУМівського Фестивалю в Торонті. Розходилися люди весело додому. Веселий сміх — ознака здорової людини, кажуть.

А поза всім тим, — слава Авраменкові, що засіяв так успішно наш український танок на цьому континенті. Слава і нашим патріотичним ,,підліткам'' — Валентині Родак, Миколі Байдецькому і їхньому українському родові, - що віддали так багато сердечної щирости й наполегливої праці нашому юнацькому цвітові — ОДУМівцям!

Вони напевно не забудуть своїх чудових провідників, як і я сьогодні не забув моєї покійної Мами, що вела мене маленького за руку у Великодню ніч на Полтавщині — послухати наше незабутнє Христос Воскрес. перед зачиненими ще дверима в дзвіниці.

Увага! Вже появилася двомовна збірка вибраних творів Увага!

ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА

,,ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ''

в українському оригіналі та англійському перекладі

Андрія М. Фр.-Чировського

Книжка ілюстрована мистецькими рисунками

Мотрі Ходновської

144 сторінок. Люксусове видання, на кредовому папері.

Ціна 5.00 дол. з пересилкою.

Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку.

Замовляти: книгарський відділ при ,,СВОБОДІ''

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку

Увага! Увага!

СТУДЕНТИ

Чи хочете провести

БЕЗПЛАТНО ОДИН ТИЖДЕНЬ ВАКАЦІЙ

у горах Кетскілл, на славній оселі Українського Народного Союзу

СОЮЗІВКА

або біля Чікаго, на оселі Української Кооперативи ,,Самодопомога''

,,РАВНД ЛЕЙК''

Якщо так, то Вам ТРЕБА:

- Бути у віці між 16 і 23 роками життя;
- Забезпечити до кінця цього, передконвенційного, 1977 року ДЕСЯТЬ НОВИХ ЧЛЕНІВ, забезпечених на щонайменше 1.000 долярів життьового забезпечення кожний, і які згори заплатять однорічну вкладку. Незалежно від безплатних вакацій, ОДЕРЖИТЕ ЩЕ ДОДАТКОВО НОРМАЛЬНУ ВИНАГОРОДУ за кожну тисячу долярів забезпечення.

ДОРОГІ СТУДЕНТИ! Не прогайнуйте так виїмкової нагоди, яка дає Вам не тільки безплатні вакації і додатковий заробіток, але також НАГОДУ ЗУСТРІТИ СОТНІ МОЛОДИХ ТОВАРИШІВ І ТОВАРИШОК з різних околиць АМЕРИКИ й КАНАДИ та заключити з ними дружбу.

За інформаціями, як організувати членів, звертайтеся до Ваших місцевих секретарів, або до Українського Народного Союзу:

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

Ukrainian National Association, Inc.

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

Tel.: (201) 451-2200, N.Y. Line (212) 227-5250-1

7-ИЙ ЗБІРНИК ,,СЛОВА'' ГОТУЄТЬСЯ ДО ДРУКУ

Управа Об'єднання Українських Письменників ,,Слово'' в Канаді повідомляє, що ще цього року вийде з друку 7-ий збірник ,,Слова''. До Редакційної колегії входять: Святослав Гординський, Олег Зуєвський, Юрій Клиновий, Григорій Костюк, Борис Олександрів, Улас Самчук (головний редактор), Остап Тарнавський, Юрій Шевельов.

Ті українські письменники, які хотіли б побачити свої твори в 7-му збірнику, повинні присилати свої твори до кінця серпня 1977 року на адресу:

"SLOVO"
12820 - 93 St.
Edmonton, Alberta, Canada
T5E 3T2

REAL ESTATE

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ

БУДИНОК, БИЗНЕС, ЗЕМЛЮ

звертайтеся до

УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ

GEMINI REAL ESTATE CO.

98 — Second Avenue

New York, N.Y. Tel.: 477-6400

ВАКАЦІЇ

ПРОВЕДІТЬ СВОЇ ВАКАЦІЇ ЦЬОГО ЛІТА В

SPARROW BEACH LODGE

в околиці МУСКОКА, приблизно 100 миль від Торонта, біля одного з кращих, безпечних озер цієї околиці — SPARROW LAKE — на гарному, спокійному півострові. У "SPARROW BEACH LODGE" Ви і Ваші діти зможете гарно провести свої вакації серед українського оточення.

За інформаціями звертайтеся до:

Петра Родака
12 MINSTREL DR.
TORONTO, ONT.
TEL. (416) 255-8604

В місяцях липні і серпні
SPARROW BEACH LODGE
KILWORTHY P.O.
MUSKOKA, ONT. P0E 1G0
TEL. (705) 689-9681

REAL ESTATE

Увага! Hunter, N.Y. Увага!

НА ПРОДАЖ

2-ва АБО БІЛЬШЕ АКРОВІ ПАРЦЕЛІ

над річкою Скогарі, між Гантером і Лексінгтоном, при бічній дорозі. Ціна від $6.000.00 за акер. Також є можливість вирентувати помешкання або котедж на літо від $40.00 на тиждень.

Зацікавлених просимо телефонувати:

(215) 635-5698, (518) 989-6622 або (313) 751-8625

Help Wanted

Nurses



Registered Nurses

You're Special in Houston...

Local Interviews to be Held in Your City within the Next 2 Weeks!

We are three hospitals under one roof looking for special Nurses who are seeking extraordinary career opportunities. Our innovative medical and research services care for Very Special Patients from all over the world.

The three hospitals have a combined total of 1,100 beds and are guided by one administration. St. Luke's Episcopal Hospital is an adult total care hospital. Texas Children's Hospital receives infants and children from all over the world for specialized pediatric care. The Texas Heart Institute is dedicated to the treatment and cure of cardiovascular disease through a continuous program of medical and surgical treatment, research and education.

We are located in the famed Texas Medical Center in Houston, a young and vibrant city offering a wide range of leisure and cultural activities. If this describes the career environment you are seeking, Write Us — Together We Will Make A Great Team!

Name ____
Address ____
Phone ____
Experience ____

Please send to Ms. Rachael Nelson, Personnel Dept. P.O. Box 20269, Houston, TX 77030, or call collect, 713-521-4131.

St. Luke's Episcopal Hospital
Texas Children's Hospital
Texas Heart Institute
Texas Medical Center

...And so are We!

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ ,,СВОБОДА''

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ
за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки $3.00

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ
за приватні концерти, бизнесові оголошення, (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.) 5.00

ОГОЛОШЕННЯ НА 8 ШПАЛЬТ, без огляду на їх зміст по 5.00 долярів за кожний інч.

Якщо до оголошення включається знімку — коштуватиме додатково:

Фоторепродукція на одну шпальту .... $ 6.75
Фоторепродукція на дві шпальти 8.50
Фоторепродукція на три шпальти 10.00

ОГОЛОШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОЯВОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 12-ої ГОДИНИ ДНЯ.

Оголошення до недільного числа Ukrainian Weekly треба надіслати на 5 днів перед його появою.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які довгують за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, ДОКИ НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ.

Рівночасно з оголошенням, проситься надсилати НАЛЕЖНУ СУМУ.

ТЕЛЕФОНІЧНО ОГОЛОШЕННЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ ЛИШЕ У НАГЛИХ ВИПАДКАХ.

,,Любій Отчизні''...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

першунам у легкоатлетиці грамот і чаш першунам Свята.

На Святі Юрія, крім учасників, були приявні численні пластові провідники, між ними голова Головної Пластової Булави пл. сен. Любомир Романків, голова КПС пл. сен. Андрій Мицьо та інші члени Крайової Пластової Старшини, як також станичні, кошові і зв'язкові.

З нагоди Свята Юрія видано одноднівку, яка складалася з дописів юнацтва.

У загальному точкуванні перше місце серед юначок зайняв 2-ий Курінь ім. Лесі Українки з Ню Йорку, здобуваючи 810 точок; друге місце 44-ий Курінь ім. Оксани Джеджори з Нюарку — 757 точок; третє місце 30-ий Курінь ім. Софії Галечко з Ню Йорку — 734 точки.

Серед юнаків на перше місце вибився 51-ий Курінь ім. Василя Симоненка з Джерзі Сіті, здобуваючи 809 точок; друге місце 3-ий Курінь ім. Івана Мазепи з Ню Йорку —700.8 точок, третє місце 9-ий Курінь ім. Святослава Завойовника з Ню Йорку — 696.3 точок.

Проводили Святом Юрія ,,Ті, що греблі рвуть'' і ,,Чорноморці'' — комендантою була пл. сен. Дора Горбачевська, обозним ст. пл. Богдан Поритко, писарем ст. пл. Оксана Сидоряк. Комендантою табору юначок була пл. сен. Ольга Кузьмович, бунчужною ст. пл. Христя Роговська; комендантом табору юнаків був ст. пл. Ігор Савчук, бунчужним ст. пл. Влодко Темницький. Крім того, до Проводу Свята входили теж інші ,,Греблі'' і ,,Чорноморці'', які відповідали за різні ділянки програми.

Учасниками були 335 юначок і юнаків, які приїхали з Пластових Станиць: Бостон, Бриджпорт, Гартфорд, Джерзі Сіті, Елизабет, Йонкерс, Кергонксон, Коговз, Нюарк, Ню Бронсвік, Ню Гейвен, Ню Йорк, Пассейк.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 12-го ЧЕРВНЯ 1977 р.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Поступовий Клюб 70 Відд. о год. 3-ій по пол. в залі УНДому при Фліт Стріт. Проситься чл. прибути і вплатити належні вкладки. — І. Патуляк, предс., М. Шеремета, секр.

На СОЮЗІВЦІ...

ДРУГИЙ МУЗИЧНО- ВОКАЛЬНИЙ КУРС

під керівництвом

Андрія Добрянського

і

Томи Гринькова

Курс триватиме

від 7-21 серпня 1977 року

Зголошуватись —

UKRAINIAN NATIONAL ASS'N ESTATE

Kerhonkson, N.Y. 12446 Tel.: (914)626-5641

НЕМА ТО ЯК НА СОЮЗІВЦІ!

National Geriatrics Inc.

Українська фірма з довголітнім досвідом в проєктуванні фінансуванні, провадженні (management) та будові будинків для старших громадян

Senior citizens apartments, Board and lodging homes, Board and care homes, Intermediate care homes, Nursing care homes, Skilled care homes

Радо допоможе вам започаткувати (develop), як також розширити існуючий будинок для старших громадян.

Пишіть або телефонуйте:

Y. A. Korsunsky
National Geriatrics Inc.
555 Shelard Tower
600 So. County Rd. 18
Minneapolis, Minn. 55426
Tel. (612) 546-5381

Телеф. (201) 372-0468



ROSE-HILL MONUMENTS'

184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111

S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУЙ

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОБНИКІВ. СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВИНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУК, НЮ ДЖЕРЗІ.

Granite • Marble • Bronze

З хроніки АДУК у Боффало

Відділ АДУК в Боффло, що очолює мистець Мар'ян Борачок, вписав до своєї хроніки ще один немаловажний прояв своєї живучости й дії. Мова про співучасть Відділу в Інтернаціональному Фестивалі Народної Творчости різних національних груп, що його (фестиваль) рік-річно влаштовує Інтернаціональний Інститут в Боффало. Цьогорічний фестиваль відбувся в днях 13, 14 і 15 травня в приміщеннях Інституту. На програму фестивалю складалися: виставки виробів народного мистецтва окремих національностей, сценічні виступи ансамблів тих же національностей і показ народної ноші. Крім того деякі національні групи приготовили буфет із питомих для своїх народів страв.

В цьому дописі ми обмежимося до участи українців у фестивалі. Організаторами цієї участи були Мар'ян Борачок і його син Олег Борачок (студент і секретар Відділу АДУК). Належить згадати, що роля їх обох не обмежувалася тільки до української участи у фестивалі. М. Борачок був керівником усіх виставок експонатів народної творчости, а Олег Борачок керував показом ноші. Виставки експонатів народного мистецтва були відкриті протягом всіх днів фестивалю, а сценічні виступи відбувалися за встановленою чергою. Сценічний виступ українців відбувся у суботу, 14-го травня о год. 6.30 вечора. На програму виступу склалися: пісні у виконанні вокально-музичного гуртка, яким опікується 97-ий Відділ Союзу Українок і танці у виконанні двох гуртків: учнів української парафіяльної школи св. о. Миколая і студентів-українців боффалівських вищих шкіл. Всі три гуртки гідно вив'язалися із своїх завдань. Тому й всім виконавцям належиться признання й подяка. А тепер ще декілька додаткових слів про кожний гурток. Перший гурток назвали ми вокально-музичним, бо його члени співали у супроводі бандур.

Члени гуртка: Гаврилюк Діяна, Гаврилюк Уляна, Дмитріюк Зіна, Дмитріюк Наталка, Завадівська Діяна, Завадівська Христина, Коритник Наталка, Коритник Христина, Пришляк Марійка, Стасюк Діяна; Борачок Олег, Депутат Зенон, Райца Данило, Шишка Степан. Дириґент гуртка: Ксеня Депутат.

Члени танцювального гуртка парафіяльної школи: Ващак Ганя, Ващак Іруся, Войчак Олеся, Гайдук Іванка, Лехновська Наталка, Паславська Наталка, Федик Марійка, Хомяк Марійка; Войчак Зенон, Пастух Михась, Віктор Стеценко, Павлусь Стеценко, Тютюнник Петрусь. Керівник — Ніна Стеценко.

Члени студентського танцювального гуртка: Дмитріюк Зіна, Дмитріюк Наталка, Гаврилюк Діяна, Гаврилюк Уляна, Ляшевич Рома, Потієнко Оленка, Стасюк Діяна; Борачок Олег, Пришляк Андрій, Шишка Степан, Яремко Іван. Керівник гуртка Олег Борачок.

Показ ноші відбувся у неділю, 15-го травня. Українську ношу презентували: Христина Коритник — гуцульська ноша і Ярослава Борачок — приміщення вишивки до святкового жіночого одягу.

Михайло Лоза

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ГРИГОРІЙ СЕМЕНЮК, член 301 Відділу УНС Т-ва ім. Д. Вітовського в Чікаго, Ілл., помер 23 березня 1977 р. на 60 р. життя. Нар. в 1917 р. в Україні і став членом УНС в 1935 р. Залишив у смутку братів Василя і Володимира та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 26 березня 1977 р. на цвинтарі Елмвуд Рівер Гров.

Секретар

ІВАН ЛІНИНСЬКИЙ, член 230 Відд. Б-ва св. Івана Хрестителя в Янгставн, Огайо, помер 26 березня 1977 р. на 80 р. життя. Нар. в 1896 р. в Україні і став членом УНС в 1949 р. Залишив у смутку сина Миколу з родиною. Похорон відбувся 29 березня 1977 р. на цвинтарі Кальварії в Янгставн, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ВОЛОДИМИР ПРОЦИШИН, член 63 Відд. УНС Т-ва Січ в Форд Сіті, Па., помер 29 березня 1977 на 62 р. життя. Нар. в 1915 р. в Форд Сіті, Па. і став членом УНС в 1933 р. Залишив в смутку дружину і сина. Похорон відбувся 2 квітня 1977 р. на українському цвинтарі в Форд Сіті, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

• FUNERAL DIRECTORS •

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами

в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE
3535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 863-2475
•
191 Avenue "A"
NEW YORK, N.Y. 10009
Тел.: 674-3630

Директор ЙОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ

Завідує влаштуванням похоронів в каплицях, положених в кожнім районі міста. Похорони по мінімальних цінах.

Richard H. Burnadz

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

McNERNEY BURNADZ FUNERAL HOME

371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone (201) 772-1880
R. H. Burnadz —
J. J. McNerney
Funeral Directors
Chapels available through out the Metropolitan Area.

ТАРЗАН, Ч. 7765. Прибули до мети



Чи це місцевість, в якій ви накручуєте фільм?

Так, Тарзане!.. Це свого роду міраж, що завдячує своє існування мріям і целюльоїдові!...

За ціну квитка глядач купує мрію!...

Сидить він у притемленій кімнаті, в якій може бути жебраком чи королем, героєм або злочинцем!

Виглядає, що це добра терапія... і то за мінімальну ціну!

КОНҐРЕСОВІ ВІСТІ

орган Українського Конґресового Комітету Америки

ЧЧ. 19-20 ТРАВЕНЬ — ЧЕРВЕНЬ 1977

ЛЮДСЬКІ ПРАВА — СЛОВА І ДІЛА

Завдяки президентові Джіммі Картерові оборона людських прав стала міжнародною проблемою. Сильніший "ґрунт під ногами" відчули різнонаціональні дисиденти, що опинилися на Заході. Заметушилися всі, що їм ця справа на серці, у зв'язку з міжнародною конференцією у Беоґраді, де мають перевірювати, наскільки уведено в життя постанови Гельсінкської конференції. Зізнавав про це 28 квітня ц. р. у Конґресовій Комісії проф. Лев Добрянський і доповідав про це у свому звіті на Крайовій Раді 7 травня ц. р. Але проф. Добрянський не обмежився до проблеми людських прав: він включив у свої зізнання у Конґресі справу ліквідації обох Українських Церков: Автокефальної Православної та Католицької. І, реасумуючи свої виводи, проф. Добрянський зголосив у 5-ти точках вимоги, що їх повинні перевести Конґрес і Уряд. Між ними — дуже раціональна вимога — пригадати Москві і всьому світові взагалі всі зламані Москвою міжнародні договори і натаврувати Москву за порушення Хартії Об'єднаних Націй і конференції проти народовбивства. 5-та точка вимог, що їх зголосив проф. Добрянський, має найбільш практичне значення: узалежнити економічну допомогу, культурний обмін і сприяння технікою Совєтам та їх сателітським державам від їхнього ставлення до людських прав та виконання даної клявзулі у Гельсінкському договорі.

Як відомо — американська закордонна політика йде двома шляхами: з одного боку підкреслює, що оборона людських прав це невід'ємна частина тієї закордонної політики, з другого — відмежовує цю справу від переговорів з СССР про обмеження ядрової зброї та від інших справ, що їх охоплюють американсько-совєтські взаємини. Щоб "не дразнити" совєтського уряду, державний секретар Венс під час своїх перших відвідин у Москві заявив, що він "не має часу" бачитись з будь-котрим дисидентом. У пресовому інтерв'ю той же секретар Венс заявив, що у підході до проблеми людських прав треба бути "реалістом". Тим часом Москва переводила (і далі переводить) свої підбої тільки тому, що протести Заходу обмежувалися до — слів. Коли кремлівські володарі збагнуть, що оборона людських прав Урядом ЗСА обмежується до словесних заяв чи навіть протестів і депеш до Брежнєва, то не буде ніякої зміни у внутрішній політиці СССР, базованій на велетенському державному апараті терору. Совєтські правителі рахуються тільки з ділами, а не словами. Правда, вони йдуть на дрібні поступки під тиском міжнародної опінії, але це не стосується такої основної для Кремлю справи, як зміна державної системи: відпекатися системи терору, переслідування, дозволення на свободу слова й друку, дозволити на те, щоби людина в СССР почувалася і була людиною. Тільки тоді, коли б ЗСА і ввесь Захід почали стосувати супроти СССР санкції у постаті тоговельного бойкоту чи припинення будь-якої допомоги, зокрема й особливо — припинити доплив до СССР і його сателітів всього добра, що його дає американська техніка — тільки тоді може прийти у СССР поважніша зміна. Покищо нема ще познак на те, що ЗСА й інші країни Заходу почнуть ділами, а не тільки словами, наполягати на Москву, щоби вона перестала ставитися до своїх громадян, як рабів, та до неросійських народів, як до об'єкту на винищування. Покищо ми чуємо і від президента Картера та членів Конґресу тільки про людські права. І покищо ніхто з них ще не згадує про привернення державної самостійности країнам, що їх Москва поярмила силою. А ми, українці, хочемо не тільки звільнення з в'язниць і психущок українських політичних в'язнів, жертв системи терору, але й прагнемо відновлення української, ні від кого незалежної держави.

БЮРО УККА У ВАШИНҐТОНІ

Постійне Бюро УККА у Вашинґтоні почне діяти від червня 1977 року — запевнив учасників Крайової Ради на її засіданні 7 травня ц. р. дир. Іван Базарко. Голова Відділу УККА у Вашинґтоні, інж. Юрій Нестерчук ділитиме покищо свою працю поміж Відділом УККА та Бюро, що уможливить той факт, що ті обидві установи будуть приміщені в тому самому помешканні. Інж. Юрій Нестерчук плянує притягнути до добровільної праці в Бюро УККА декого з української студентської молоді у Вашинґтоні — жінок і мужчин, він теж скомплектує тамошню канцелярію. Адв. Юрій Волошин, який у своїх професійних справах постійно їздить між Йю Йорком і Вашинґтоном, буде живим зв'язковим з Централею. Очевидно, що Бюро працюватиме під зверхнім проводом Президента УККА, професора Джоодджтавнського університету, Лева Добрянського, з яким теж інж. Юрій Нестерчук, як теж голова Комісії для зовнішніх справ інж. Богдан Федорак виготовлять детальний плян праці і способи реалізації запланованого. Покищо ще не заанґажовано постійного директра Бюра у Вашинґтоні — йдуть розмови з різними потенціяльними кандидатами, але, щоб не відтягати справи — рішено відкрити Бюро при такій провізоричній розв'язці проблеми персональної обсади.

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ ЕКЗЕКУТИВИ УККА БУЛО ВИЗНАЧЕНЕ НА 4 ЧЕРВНЯ 1977.

КОНСОЛІДАЦІЯ В СИСТЕМІ УККА

"Ніде у новітніх суспільствах нема ідеальної єдности, — у цьому й демократія, що існують різні, інколи взаємосуперечні думки. Від початку існування Українського Конґресового Комітету ніколи не було так, щоб в його системі знаходилися всі без вийнятку зорганізовані клітини нашого громадянства. І тепер нема такого ідеального стану. Все ж до УККА, як централі централь, належить велика більшість нашого зорганізованого суспільства..." — ствердив у своїй доповіді адміністраційний директор мґр. Іван Базарко. Він покликався при цьому на наполегливі заходи, що їх Екзекутива і Головна Канцелярія вживала, щоби зліквідувати непорозуміння, дисонанси і труднощі, що постали у висліді 12-го Конґресу, та висловив вдоволення, що у тих консолідаційних заходах перемогли розум і добра воля, перемогло розуміння добра цілої громади. Доказом довір'я українського зорганізованого суспільства в ЗСА до УККА є не тільки вислід минулорічної збірки на УНФонд, але ось хоч би й оті наради Крайової Ради. На засіданні 7-го травня були приявними 74 особи, в тому числі 23 члени Екзекутиви, не рахуючи 6-ох представників преси.

Справа консолідації виринула й у дискусії. Ред. М. Панасюк (Чікаґо) звернув увагу, що не треба вдовольнитися дотеперішніми успіхами в цій ділянці. Треба продовжувати заходи, щоби включилася до системи УККА також Асоціяція Українців Америки, яка могла б продовжувати критику недоліків УККА, але вже на внутрішньому терені...

Як уже нераз відповідальні речники УККА заявляли — двері до УККА відкриті, — відкритий теж шлях для призадуми, як практично зліквідувати ті труднощі, що стоять на перешкоді до дальшої громадсько-політичної консолідації у системі УККА. Припинити персональні атаки, обмірковувати проблеми, шукати практичних і реальних способів, як ті проблеми спільно і з обопільною доброю волею розв'язати — це чи не найкращий шлях для переведення тієї повної консолідації, що про неї була мова на Крайовій Раді.

ЕКЗЕКУТИВА, КРАЙОВА РАДА, КОМІСІЇ

Відбулися два пленарні засідання Екзекутиви УККА — 4-го грудня 1976 р. і 6-го березня 1977 р. Президія Екзекутиви відбула свої наради 3-го грудня 1976 р, 4-го лютого 1977 р. Крайова Рада УККА відбула свої наради 4-го грудня 1976 р. Фінансово-Плянувальна Комісія мала наради 29-го січня 1977, Правнича Комісія 28-го січня і 25-го березня 1977 р., Комісія для студій Сучасного Стану та Оборони Прав Людини в Україні 29-го січня 1977 у Філядельфії, Комісія Зовнішніх Справ — 26-го березня 1977 р., Контрольна Комісія — 12 і 13-го березня 1977 р., Комісія Підготови Створення Господарської Ради — 17-го березня і 26-го квітня 1977 р., Комісія Молодечих і Виховних Організацій — 19-го квітня 1977 р.

Комісії очолюють згідно із переведеними виборами на засіданнях: Фінансово Плянувальна — У. Дячук, Правнича — І. Флис, Для Студій Сучасного Стану в Україні — Б. Гнатюк, Контрольна — І. Винник, Зовнішніх Справ — Б. Федорак, — Підготова Створення Господарської Ради — У. Дячук, Молодечих і Виховних Організацій — С. Рубель.

На засіданні Президії Екзекутиви в дні 4-го лютого 1977 покликано спеціяльну Комісію Трьох в складі Проф. Б. Гнатюка і П. Стерча та інж. Е. Івашкова для продовження розмов із проф. О. Пріцаком, Головою Гарвардського Центру Українознавчих Студій.

ЛИСТА ПРИЯВНИХ НА ЗАСІДАННІ КРАЙОВОЇ РАДИ УККА ДНЯ 7-го ТРАВНЯ 1977 р.

Екзекутива: проф. Лев Добрянський, Йосиф Лисогір, Володимир Мазур, Христина Навроцька, проф. Богдан Гнатюк, інж. Евген Івашків, д-р. Михайло Снігурович, д-р Володимир Ґалан, Ярослава Рубель, ред. Ігнат Білинський, мґр. Уляна Дячук, Едвард Попіль, мґр. Іван Базарко, д-р Олександер Білик, Стефанія Букшована, інж. Дмитро Григорчук, д-р Едвард Жарський, проф. Василь Омельченко, Ярослав Савка, д-р Володимир Стойко, проф. Іван Телюк, Лев Футала, Ігор Длябога.

Контрольна Комісія: Іван Винник, д-р Володимир Нестерчук, д-р Володимир Михайлів, Іван Скальчук

Члени Крайової Ради: о. Володимир Базилевський, Мирон Баранецький, Ярослав Бернадин, Ярослав Бігун, Методій Борецький, Симон Вожаківський, Володимир Гладкий, Юрій Гончаренко, Анатолій Гончарів, Петро Ґой, Роман Данилюк, Антін Драґан, Марія Душник, Михайло Кавчак, Богдан Коваль, Франц Колодій, Степан Кулик, Олександер Луцький, Дементій Мельник, Марія Нестерчук, Ірена Падох, Северин Палидович, Василь Палідвор, Михайло Панасюк, Михайло Пізнак, Омелян Плешкевич, Гері Польчій, Борис Потапенко, Всеволод Саленко, Іван Самійленко, Квітка Семанишин, Олександер Сіверський, Андрій Соколик, Матвій Стахів, Евген Федоренко, Богдана Чарторийська, Мирослав Шміґель, Орест Щудлюк, д-р Володимир Савчак, д-р Володимир Душник, ред. Іван Кедрин Рудницький.

Представники Відділів УККА: Олександер Теслюк — Гартфорд, інж. Михайло Чайківський — Нюарк, Богдан Федорак — Детройт, Михайло Панасюк — Чікаґо, Евген Котик — Джерзі Сіті.

Гості — Преса: Василь Верган, Іван Зінкевич, Володимир Левенець, Леонід Полтава, Іван Смолій.

КОМІСІЯ ДОСЛІДІВ СУЧАСНОГО СТАНУ В УКРАЇНІ Й ОБОРОНИ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ

Проф. Богдан Гнатюк, член Екзекутиви УККА і голова Комісії Дослідів сучасного стану в Україні й оборони Людських прав, склав на останніх засіданнях Екзекутиви і Крайової Ради у дні 7 травня ц... широке звідомлення, доповнене власними заввагами й дезидиратами, з якого наводимо — з сутотехнічних причин, тільки деякі вийнятки:

ОСНОВНІ ЗАСНОВКИ КОМІСІЇ І РАМОВИЙ ПЛЯН ПРАЦІ.

Три передумови зумовлюють успішність праці на краєвому відтинку. Без огляду на те, чи йдеться про оперативні заходи в глибину, чи в оборонній акції, чи в допомозі.

Цими вимогами є:

А) *Активний підхід, до того всього, що сталося і стається.* Без огляду на те, чи події приємні нам, чи ні, чи діються вони з ініціятиви українського світу, чи з ворожої ініціятиви, чи спричинені зовнішними впливами і силами. Сприятливі нам події треба негайно використати, несприятливі і ворожі відбити... Ворожу ініціятиву на кожному полі мусимо зустрічати активно, відбити її, а в кращому випадку обернути її проти нього.

Б) Постійність. Тільки постійна увага і праця, а не уривкові від випадку до випадку вискоки, дають вигляди на успіх. Фактично тільки тоді можемо говорити про плянову і взагалі акцію, коли ми постійно активно на даному відтинку. Большевики безперебійно натискають на всіх відтинках.

В) Понадгруповість. В кожній здоровій суспільности були, є і будуть різні угрупування на всіх відтинках життя, які відбивають різні погляди, заінтересування, а навіть інтереси. Робота на краєвому відтинку взагалі, навіть тоді, коли вона має обмежуватися тільки до оборони і допомоги, збоку такої установи, як УККА, мусить бути загальногромадською і загально-національною.

Рамовий Плян Праці. Централя УККА.

Після прийняття відповідними органами УККА представленого тут рамового пляну працю слід почати з Канцелярії УККА, тобто з централі в Ню Йорку. Для тієї праці, з огляду на її специфіку і на її особливі вимоги мусить бути заанґажована окрема людина, хай з початку на базі частинного затруднення-парттайм — якої виключним обов'язком було б займатися тією ділянкою, всіми її проблемами і подіями і таким чином повністю і насправді відповідати за те все.

Дальшою справою буде нав'язання ділових контактів по своїй лінії і устійнення метод співпраці з Відділами УККА, які стануть головним інструментом в переводженні в життя запланованих акцій.

Відділи УККА.

Сьогодні вже не можна нарікати на брак потрібних матеріялів і інформацій. Але їх треба зібрати разом, вказати на них Відділам, або навіть поробити потрібні відбитки. Відділи не можуть матеріялів магазинувати в себе, але мають в першу чергу вивчити їх — це йдеться про Управи Відділів, а головно про тих, що мають ці справи вести на місцях —, опісля довести їх до відома українського громадянства дорогою місцевих публікацій, стінгазети, живої газети, доповідей, панелів, тощо, накінець у відповідних перекладах доводити цікавіше постійно до відома американського громадянства.

— Коли йдеться про працю на українському відтинку Відділи мають вже заправу і вироблену методику. Коли ж ідеться про американський відтинок, то тут треба буде інтенсивно попрацювати. Праця та повинна іти в двох напрямках: а) преса, б) різні установи, організації і громадянство, як цілість.

Окремою справою є праця Відділів на відтинку місцевої самоуправи і стейтової адміністрації. Деякі Відділи мають гарні основи в тій співпраці і її вони мусять розбудувати тепер наголосом на краєві справи. Ті, що не мають тих фундаментів, мусять їх тепер придбати. Тільки цю роботу треба робити методично крок за кроком, ділянка за ділянкою, людина за людиною.

Американські урядові чинники.

Вже вгорі згадано про те, що Централя УККА відповідає за відповідну обслугу центральних державних і інших чинників, а Відділи УККА за такі самі чинники на свому терені.

Нам важко буде прихилити урядові чинники до нашої постави. Урядові чинники схильні бюрократично і схематично переводити в життя дану актуальну політичну лінію. Тому головну увагу треба вкласти на те, щоб їх як слід поінформувати. Інформація одначе мусить бути точна і правдива. І тут чинники УККА мусять бути безкомпромісові. Тенденційна інформація з нашого боку приносить нам такі великі шкоди, що її треба за всяку ціну уникати.

Установи і представники поневолених націй.

На цьому відтинку мусить бути невідхильна обов'язкова настанова: Централя в себе, а Відділи в себе утримують постійні дружні і ділові зв'язки з установами і представниками поневолених народів. Треба намагатися, щоб більшість акцій були спільними, щоб помагати собі взаїмно, обмінюватися досвідом і т. п. Дотеперішні заходи і успіхи на цьому відтинку слід вважати абсолютно незадовільним.

ПРОПОЗИЦІЇ ЩОДО ЗМІСТУ І ФОРМИ ПРАЦІ КОМІСІЇ

І. ЗМІСТ ПРАЦІ

Плянуючи свою діяльність, Комісія повинна охопити наступні діланки життя в Україні, щоб в цей спосіб дістати реальну картину ситуації на українських землях:

А.

1. Аспекти національної політики совєтського режиму. 2. Демографічні проблеми. 3. Економічні проблеми. 4. Культурне життя, література, мистецтво. 5. Наука. 6. Преса, радіо, телебачення та форми совєтської політичної пропагандивної діяльности. 7. Леґальні аспекти підсовєтської дійсности-сов. адміністрація. 8. Видавнича справа. 9. Форми спротиву системі.

Б.

1. Збирання фактів порушування основних прав людини в Україні. 2. Збирання фактів порушування національних прав.

II. ФОРМАЛЬНО-ТЕХНІЧНИЙ АСПЕКТ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРАЦІ КОМІСІЇ

1. Оформлення секретаріяту, який координував би дослідну працю. 2. Оформлення підкомісій для кожної вище зазначеної ділянки з участю спеціялістів в стосовних ділянках. 3. Належне максимальне використування ведених того типу дослідів різними установами та інституціями-організація в себе їхніх дослідних матеріялів та інкорпорування їх у власних висновках. 4. Організація і збирання інформаційного матеріялу зі совєтських і чужих видань ("кліппінґ сервіс"), картотека з даними. 5. Публікація вислідів дослідів з окремих ділянок у збірниках та у формі пресових інформацій.

6. Організація таких чи інших починів оборонного характеру, які випливають з вивчання підсовєтської дійсности.

7. Координація оборони ув'язнених, репресованих в Україні

СПРАВА ЩОДО ДАЛЬШОЇ ПРАЦІ КОМІСІЇ:

1. Комісія повинна ще до кінця сезону перевести в життя раніше намічений плян зустрічей з громадянством у більших наших громадах (Ню Йорк, Філядельфія, Детройт, Чикаґо, Мінneаполіс тощо) з виступами представників Комісії на тему актуального стану в Україні і нашого пляну діяльности.

2. Комісія повинна перейти на більш систематичну і ефективнішу працю. Під увагу треба взяти незвичайно акутну на сьогодні совєтську політику етноциду і це поставити в центр уваги праці Комісії. Всі інші справи і проблеми, що стосуються підсовєтської дійсности, є похідним явищем політики етноциду і тому діяльність Комісії мусить бути відповідно спрямована.

3. Розглянути можливість підготови і переведення науково-дослідної конференції, присвяченої політиці етноциду в СССР. Це зробити або через один з університетів, або з допомогою чи на базі Асоціяції Университетських Професорів. Орієнтовна дата — осінь цього року.

ВАЖЛИВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

Ваша Достойносте!

Згідно з домовленням з Президією Секретаріяту СКВУ, всі датки зложені на фонд СКВУ, повинні бути переслані до Головної Канцелярії УККА до кінця місяця червня 1977 р. На бажання жертводавців Канцелярія УККА перешле посвідки вплат які можна буде використати при податкових зіставленнях за 1977 р. Як відомо, всі пожертви на УККА чи його Відділи можна відрахувати із федерального податку.

Вашу пожертву, УККА перешле до канцелярії СКВУ в Торонті і вона буде проголошена в окремому бюлетені.

ТРАВЕНЬ МІСЯЦЬ СКВУ

Please fill out and detach this coupon and remit with your check to:

UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA
203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

Enclosed please find my check in the amount of $________ which I designate as follows:

1. World Congress of Free Ukrainians Fund 1977 $________
2. Ukrainian National Fund for 1977 $________

Signature: ________

Name: ________

Street: ________

City ________ State ________ Zip Code ________

Date: ________

У громадах

БАЛТИМОР, МД.

Загальні Збори відбулися 1-го травня — Управа в складі: інж. Богдан Саламаха — голова, мґр. Андрій Чорнодольський — 1-ий заступник голови, мґр. Павло Фенчак — другий заступник голови, Микола Турик — секретар, мґр. Степан Басараб — англ. секретар — реф. зовнішніх зв'язків, Андрій Войтович — культ. осв., Володимир Стельмах — організаційний реф., Теофіль Попович — реф. УНФонду, Григорій Войтович — госпо. реф., мґр. Лідія Лемішка — члеч Управи, Теодор Кузьмів — член Управи, Василь Татчин — член Управи, Іван Малко — член Управи, Андрій Радь — члену Управи

Контрольна Комісія: Богдан Мацук, Петро Верний, Михайло Вацлавів

Товариський Суд: Клим Бабяк, Микола Яремко, Олекса Дуда

БОСТОН, МАСС.

В неділю 24-го квітня, тут в залі української католицької церкви Христа Царя відбулися Загальні Збори місцевого Відділу Українського Конґресового Комітету Америки. Збори відкрив голова Відділу інж. Конрад Гусак. Після ствердження правосильности Зборів обрано їх президію в складі: предсідник інж. Володимир Тутка, а секретарка пані Марія Кайко.

На пропозицію члена Номінаційної комісії д-ра Івана Дідюка до Управи Відділу були обрані: інж. Конрад Гусак — голова, Йосиф Харина — перший заступник голови, мґр Орест Щудлюк — референт зовнішніх зв'язків і другий заступник голови, Дмитро Ґалонзка — секретар протоколовий, Ольга Щудлюк — секретар рекордовий, д-р Іван Дідюк — шкільний і пресовий референт, Дмитро Мельник — організаційний референт, Іван Банадиґа — організаційний референт, Михайло Волощук, інж. Ярослав Луців і Степан Микитин — члени Управи. *Контрольна комісія:* Микола Сухий, Володимир Гетманський і Володимир Федорів. *Товариський суд:* Степан Седлярук, Михайло Гайда, інж. Володимир Тутка і Михайло Зінків. Збірщики Національного Фонду: Михайло Франківський — ґолова, Данило Бортник і Дмитро Мельник — члени. На почесних членів Відділу вибрано о. декана Петра Огірка і о. протоієрея Мирона Пахолка.

БРІДЖПОРТ, Кон.

Загальні Збори докінчено 1-го травня 1977 р. на яких вибрано нову управу в складі: Мирослав Стахів — голова, Стефан Тарасюк — 1-ий заст. голови, д-р Василь Лазарук — 2-ий заст. голови, Ярослав Гура — секретар, мґр. Стефан Волянський — секретар, Леся Петрошак — англ. секретар, Володимир Сусла — скарбник, Володимир Болонний — культ. осв. реф., Микола Перепічка — член Управи, Дмитро Стець — член Управи, Анна Гомік — член Управи, Ігор Пендаківський — член Управи

Збірщики НДатку: Микола Максимюк, Микола Івашків, Микола Іванко

Контрольна Комісія: Василь Бабій, Петро Бойчук, Кость Котило

ВАШІНҐТОН Д.К.

Загальні Збори 23-го квітня 1977 — Нова Управа: голова — інж. Юрій Нестерчук, заступники голови — Теодор Царик і Орися Новосівська, секретар — інж. Теодозій Дячок, фінансовий референт — інж. Богдан Домчишин, скарбник — д-р Яромир Оришкевич, члени — ред Роман Ференцевич, Дануся Казанівська, д-р Ігор Котлярчук, мґр. Богдан Скасків, д-р Юрій Волошин, мґр Роман Іванців, Христя Луцик. — *Контрольна Комісія:* голова — проф. Микола Корнелюк, члени: д-р Степан Курилас, мґр. Степан Бойчук, д-р Михайло Данкевич, Іван Малиновський. *Громадський Суд:* голова — д-р Михайло Кушнір, полк. Василь Рибак та інж. Василь Лев.

ҐЛЕН СПЕЙ, Н.Й.

Новий Відділ.

До Головної Канцелярії наспів такий лист:

Згідно з рішенням Громадської Ради Українського Села в Ґлен Спей, Н. Й. на своєму засіданні 23-го квітня 1977, просимо зарахувати нашу Раду, що репрезентує всіх українських мешканців цьогож села, як окремий відділ Українського Конгресового Комітету.

В залученні посилаємо нашу членську вкладку $ 25.00 та **просимо поінформувати нас про наші обов'язки й права, як Відділу УККА.**

У всіх справах просимо писати на адресу: UKRAINIAN CIVIV COUNCIL P.O. BOX 58 GLEN SPEY, N.Y. 12737

ДЕТРОЙТ, МІЧ. ШИРШІ СХОДИНИ ПІВД-СХІДНЬОГО МІЧІГЕНУ

У суботу, 18-го грудня м. р. в приміщенні УНК "Орлик" відбулись Ширші Сходини членських організаційта платників Національного Датку Відділу УККА, Півд.-Східн. Мічігену.

У XII УКонґресі УККА взяло участь 13 делеґатів з рамени Відділу та його членських організацій. З них десять склало свій звіт на Ширших Сходинах. Делеґати звітували в такому порядку: інж. Юрій Юрків, д-р Микола Климишин, Пилип Сотник, Роман Куропась, Теодор Тимочко, Нестор Щербій, Микола Кавка, Евген Репета, Степан Юрків та накінець інж. Богдан Федорак зреасумував та доповнив звіти попередників.

Після звітування делеґатів порушено, може найбільш актуальну справу, що нуртує серед нашої громади, а саме, справу будови Українського Культурного Центру.

Про перебіг збірки на Фонд Українського Культурного Центру інформував голова Фінансової Комісії Будівельного Комітету, Евген Репета.

Ширшими Сходинами проводив голова Відділу УККА Півд-Східн. Мічіґену, інж. Богдан Федорак, секретарював Степан Юрків.

ЕЛМАЙРА, Н.Й.

На загальних зборах вибрано: голова — Василь Довжицький, секретар — Іван Чопко, касир — Віліям Костів.

Контрольна Комісія: Йосиф Більський, Павло Німець, Микола Маґера

КАРТЕРЕТ, Н. Дж.

13 лютого 1977 року в Картерет Ню Джерзі відбулися річні Загальні Збори місцевого Відділу УККА, в приміщенні Українського Американського Клюбу. В зборах взяло участь 18 членів — представників організацій і установ. Зборами проводила президія в складі: голова — інж. В. Янів, секретар — Д. Рачинський.

Після звітів і уділенню абсолюторії вибрано Управу Відділу на 1977 рік в такому складі: голова — інж. В. Янів, заст. гол. — А. Гедеш, секретар — Д. Рачинський, Скарбник — Д. Кушнір, культ осв. — О. Якубович, організац. — Д. Ґлущик, член — Д. Васічко. **Контрольна Комісія:** голова — В. Матлаґа, члени — Н. Казько, Я. Турко

КОННЕКТИКАТ

Координаційна Рада Відділів УККА Стейту Коннектикат в Бріджпорті у суботу 14-того травня ц. р. відбула піврічну нараду Координаційної Ради Відділів Українського Конґресового Комітету Америки, стейту Коннектикат, в якій Відділ в Бріджпорті перебрав провід до жовтня ц. р.

Нараду відкрив і провадив інж. Микола Стахів, а секретарював Ярослав Гура, на якій були приявні голови і члени Управ Відділів УККА: Бріджпорту, Вілімантику, Гартфорду, Колчестеру і Ню Гейвену.

Дня 18-го вересня ц.р. в Ню Йорку відбудеться Загальна Українська Маніфестація, в якій Українцістейту Коннектикат повинні компактною масою взяти участь.

Рішено продовжувати акцію оборони українських політичних в'язнів в Советському Союзі.

Університет "Сакред Гарт" в Бріджпорті відсвятковує цього року 15-літній Ювілей свого існування, і маючи на увазі декілька етнічних груп мешканців Бріджпорту, призначив цей рік для етнічних груп.

Наступні Збори Координаційної Ради Відділів стейту Коннектикат відбудуться 1-го жовтня ц.р. у Гартфорді під проводом Відділу у Гартфорді.

ЛОС АНДЖЕЛЕС

В днях 15-го травня відбулися в Лос Анджелесі, Каліф., Конвенція Автомобільних Робітників Америки й Канади, під час якої представники УККА в особах організаційного референта Романа Крупки з Централі УККА в Ню Йорку, голови Відділу УККА в Лос Анджелесі Микола Медведя, інж. Омеляна Тищшовницького та Ярослава Стасика, провідника робітничої юнії з Детройту, провели широку акцію в ціліприйняття конвенцією резолюцій в обороні українського народув Україні.

Ця акція була вислідом скоординованої співпраці між Централєю УККА та робітничими юніями, в яких провідниками є українці та американські громадяни українського походження. Такі юнійні провідники як Яр. Стасик, Лен Возьний, Кен Візінський, Ел. Ярослав і інші, писали листи до президента Картера, голови "Юнайтед Авто Воркерс" та інших юнійних провідників, прохаючи їх виступити в обороні людських прав в Україні.

Централя УККА видрукувала 5,000 летючок про нищення і русифікацію України, які були роздані конвенційнис делеґатам. Рівнож, Відділ 160 Автомобільної Юнії видав тисячі летючок з підписом Українського Конґресового Комітету Америки, які роздавано на конвенції.

Денис Квітковський та д-р Віктор Боровський адвокат з Дітройту, доложили багато старань, допомагаючи українським юнійним провідникам. Вони також були в контакті з віцепрезидентом СКВУ Миколою Плавлюком та адміністративним директором УККА Іваном Базарком. Як СКВУ та і УККА приготовили відповідні пропаґандивні матеріяли, включно з Деклярацією та Меморіялом Української Гельсінкської Групи в Києві, яку видрукував УНС в українській та ангійських мовах.

Українці одинокі мали свій ствл у виставовій залі завдяки Ярославові Стасикові.

МАЯМІ ФЛЬОР.

Загальні Збори від-булися 15-го травяя 1977 Нова Управа в складі:

В. Хомяк — голова, Гр. Тимків — заст. голови, Н. Мудрейко — секретарка, О. Кадучок — англ. секр., С. Гнопко — касієр, Б. Остапюк — культ. осв. реф.

Контрольна Комісія: Р. Балабан, В. Бацвин, Оля Болюх

МИЛВОКІ, ВІСКАНСИН

Загальні Збори відбулися 26-го березня 1977 р. на яких вибрано нову управу в складі: д-р Богдан Давидович — голова, Ананій Танін — заст. голови, Богдан Тишинський — укр. секретар, Віра Павляк — анг. секретар, Софія Хамуляк — господарський референт, Григорій Черень — скарбник, Андрій Пискір — реф. від бінґа, Володимир Пискір — член Управи

Контрольна Комісія: Йосиф Баглай, Катерина Масенко, о. Іван Олексюк, Михайло Кузьмінський, Богдан Завадівський

Громадський Суд: Микола Яремко, Константин Павляк, Михайло Сидір

МІНЕАПОЛІС, МІН.

Загальні Збори відбулися 13-го лютого 1977 — Нова Управа в складі: мґр. Люба Менжега — голова, В. Станиславів — 1-ий заст. голови, В. Лісович — 2-гий заст. голови, інж. А. Гноєвий — секретар, Міка Реймонд — культ. осв. реф., Оля Амброзяк — орг. реф., М. Каркоць — скарбник, інж. В. Єрмоленко — прес. реф., д-р С. Єрмоленко — реф. архіву, Марія Товстопят — член Управи, Михайло Товстопят — член Управи, Василь Пакуляк — член Управи, Люба Левицька — член Управи, Олена Цареградська — член Управи, Ананій Кушнір — член Управи, Степан Михайльонка — збірщик УНФ, Дмитро Татарин — збірщик УНФ, М. Каркоць — збірщик УНФ, Марія Товстопят — збірщик УНФ

Контрольна Комісія: Антін Семенюк, Петро Ванаш, Дмитро Мандибур

НОРВІЧ, КОНН.

Загальні Збори відбулися 27-го березня 1977 — Нова Управа в складі: Александер Горохівський — голова, Мирон Техловець — заступник голови, П. Мархонь — секретар, Ю. Турич — касієр, Гр. Укарма — фінанс.

Контрольна Комісія: М. Фемяк, В. Горохівський, М. Пятничка

Товариський Суд: М. Піник, Гр. Гайдук, М. Горохівський

НЮАРК-ІРВІНҐТОН, Н. ДЖ.

В суботу, 23-го квітня, 1977 р. в залі УНДому в Ірвінґтоні відбулися Загальні Збори місцевого Відділу УККА. Збори відкрив голова Відділу інж. Михайло Чайківський. Він привітав присутніх духовних отців; Івана Наконечного, настоятеля парафії св. Вознесення в Мейплевуді і скарбника Консисторії УПЦеркви, та Івана Сироту, сотрудника парафії св. Івана Хрестителя в Нюарку, і всіх делеґатів-представників від організації і членів-платників Українського Народного Фонду.

Зборами керувала Президія в складі: мґр. Дора Рак — голова, проф. Михайло Цяпка — містоголова і Борис Процюк — секретар.

На пропозицію голови Номінаційної Комісії мґра А. Гординського обрано нові керівні органи Відділу в такому складі: На голову відділу УККА одноголосно переобрано інж. Михайла Чайковського. Почесними членами Відділу обрано о. Івана Наконечного і о. Івана Сироту. Першим заступником став інж. Василь Василів, другим заступником — Андрій Кейбіда, а третім заступником — адв. Теодор Романків. Секретарем переобрано Михайла Дзімана а скарбником мґра Костя Гречака. Члени Управи: В. Баґрій, пані Таїса Бравн, проф. Р. Венке, пані Лідія Гладка, О. Гординський, панна Марійка Голіната, Б. Дацківський, Ю. Дребич, проф. І. Зєлик, І. Калинович, п-на Христина Коленська, М. Кормило, В. Мартинець, І. Ольшанівський, адв. Р. Пітьо, проф. Квітка Семанишин, п-на Ліда Семанишин і В. Химера.

На пропозицію Нестора Басняка Загальні Збори одноголосно надали Почесне головство мґр-еі Ярославові Ракові за його десятирічну працю над пості голови відділу УККА.

Контрольну Комісію очолив д-р Ілля Карапінка, а членами обрано: проф. М. Цяпку, Н. Басняка, А. Андріюка і П. Буняка.

До *Громадського Суду* обрано: мґра Дору Рак, мґра А. Гординського, інж. Д. Кордубу і мґра В. Манька.

НЮ БРОНСВІК, Н. ДЖ.

В неділю, 1-го травня ц. р., заходами місцевого Відділу УККА відбулися тут в залі української католицької парохії інформаційні збори, в яких взяло участь поважне число активних громадян.

Збори відкрив і ними проводив п. Василь Довбуш, який з'ясував обставини та причини скликання зборів, як теж представив члена Екзекутиви УККА та редактора "Українського Квартальника".

Д-р Душник довше зупинився над діяльністю УККА у зв'язку з акцією оборони українських політичних в'язнів в Україні, інформував про свідчення президента УККА проф. Лева Е. Добрянського в справі знищення Українських Церков в Україні, які склав в Конґресовій комісії у Вашінґтоні, та про власні свідчення в цій справі перед комісією експертів в Ню Йорку. Прелеґент порушив також справу травневої збіркової кампанії на фонд СКВУ, як одну з важливих дій нашої громади в Америці. Дальше д-р Душникінформував про цьогорічну кампанію на Український Народний Фонд, підготову до відкриття Українського Інформаційного Бюра УККА у Вашінґтоні, про видання історії українського поселення в Америці, як теж інші видання УККА англійською мовою, про співпрацю з американськими та міжнародними організаціями по лінії людських прав СССР і т. п.

По доповіді вив'язалася довша дискусія, в якій брали участь Р. Панкевич, проф. Іван Головінський, проф. Володимир Стойко, п-і Н. Головінська, п-і Е. Цісик, інж. Дамян Ґеча, М. Яцусь та інші.

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН.

В суботу, 2-го квітня, тут відбулися Загальні Збори Українського Конґресового Комітету Америки, Відділ Ню Гейвен. Збрами проводила президія: мґр. Богдан Данко — предсідник і пані Ліда Фіцалович — секретар. По вислуханні доповнень до надрукованого звіту з діяльности, збори на внесок Контрольної Комісії уділили абсолюторію і признання за проороблену працю уступаючій Управі та вибрали нову, здебільша переобираючи дотеперішній її склад з малими змінами. Нововибрана Управа працюватиме в такому складі: Михайло Снігурович — голова, проф. Іван Телюк — заступник голови, Гнат Андрусишин — секретар, сот. Іван Стратичук — скарбник і референт УНФ, Софія Данко, Ліда Фіцалович, Володимир Береза, Роман Попель, Григорій Ґіна і Осип Червак — члени.Контрольна комісія: дир. Микола Кошак, Михайло Пушкар і Василь Ганкевич. Товариський Суд: мґр. Олег Микитей, мґр. Михайло Бойко і мґр. Богдан Бойко.

НЮ ЙОРК: КОМІТЕТ ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Члени новоствореного тут при Об'єднаному Комітеті — Відділі УККА Комітету Оборони України зібрали 3-го квітня, коло 6,000 петицій в обороні українських політв'язнів в СССР. Петиції були заадресовані до сенаторів Джекоба Джевітса, Даніеля Мойнігена та всіх конґресменів з Ню Йорку, прохаючи їхнього посередництва в обороні Валентина Мороза, Миколи Руденка, Олекси Тихого, Юрія Шухевича та всіх інших українських політв'язнів в СССР. Адв. Аскольд Лозинський, голова Комітету, повідомив, що 5,784 петицій зібрано перед українськими церквами в Ню Йорку. Він інформує, що Комітет плянує зібрати ще 12,000 петицій, а їх висилка коштуватиме понад 2,600 доп. Хто бажав би допомогти фінансово в цій благородній акції та скласти пожертву на потреби Комітету, може чи вислати свою пожертву до Українського Народного Дому, 140-142 Друга евеня, Ню Йорк, Н. Й.

Минулого місяця адв. Лозинський одержав листа від Державного департаменту, підтверджуючи американську затурбованість порушенням людських прав по цілому світі. Годдінґ Картер III, ассистент державного секретаря для публічних зв'язків, написав, що виступи уряду в обороні д-ра Андрея Сахарова "не повинні залишати якнихнебудь сумнівів щодо поглядів американського уряду". Він додав, що оборона людських прав далі буде "інтеґральною частиною нашої зовнішньої політики".

Члени Комітету рівнож вислали звернення до сен. Джекоба Джевітса, щоб він запропонував резолюцію в обороні Руденка і Тихого.

Особи, які бажають допомогти Комітетові працею чи фінансами, повинні зголоситися до Українського Народного Дому, 140 Друга евеню, Ню Йорк, Н. Й. 10003.

ПАССЕЙК, Н. ДЖ. СТЕЙТОВА РАДА В НЮ ДЖЕРЗІ

Загальні Збори Стейтової Ради УККА в Н. Дж. відбулися тут в неділю, 27-го березняг в Українській Централі. Збори відкрив голова Стейтової Ради інж. М. Пінковський, привітав приявних і побажав добрих успіхів та відчитав порядок нарад. Відтак одноголосно обрано Президію Зборів: Григорій Добуш — голова, Василь Матіїв — заст. голови, Володимир Янів — секретар.

Інж. М. Пінковський в півгодинному звіті представив працю за минулий рік. Підчеркнув зовнішньо-політичні контакти.

На внесок Номінаційної комісії в складі: І. Рачинський, д-р К. Ваньо і О. Якубович, оноголосно обрано нові керівні органи Стейтової Ради УККА на 1977 рік в складі: д-р Мирослав Бих — голова, д-р Константин Ваньо — заступник голови і референт зовнішніх зв'язків; Евфрозина Мартинець — заст. голови і організаційна референтка; Люба Остапяк — секретарка, інж. Володимир Янів — фінансовий референт, Дора Рак — референтка жіноцтва. Контрольна комісія: інж. Мирон Пінковський — голова, мґр. Ярослава Рак і Григорій Добуш — члени.

РОЧЕСТЕР, Н.Й.

В присутності 16-ти відпоручників організацій і товариств, тут відбулися Річні Збори Відділу УККА в дні 3-го квітня 1977 року. Предсідником зборів був М. Кознарський, а секретарем І. Павлічко. До нової Управи на 1977-78 рік збори обрали: адв. Вілліям Андрушин — гглова, Роман Куціль — секретар, Роман Кузиляк — фін. референт, Іван Боднар — Н. Фонду — Микола Ґудзуватий. Члени Управи: Марта Шміґель, Єіген Кулик, Іван Лучканич, Володимир Пилишенко, д-р І. Кіндрат, С. Павдович, д-р Б. Ґуран, Микола Єйна, Н. Филип, (від Комітету В. Мороза), П. Івасів, Ю. Ганушевсткий. Контрольна Комісія: Михайпо Єйна, О. Захарків, М. Малинівський. Суд. М. Кознарський, М. Лалька, Б. Губка.

РЕДІНҐ, ПА.

В дні 13-го березня 1977 року о год. 3:30 по полудні в приміщенні Українського Горожанського Клюбу відбулись Загальні Збори Відділу УККА. Збори відкрив та ними проводив голова Аідділу Северин Кілик, а секретарював Микола Дубик.

Нову Управу очолив: Северин Кілик — голова, Володимир Макара — містэ-голова, Микола Дубик — секретар, Степан Івасєчко — касієр, інж. Анатоль Вовк — культ.-освітній референт. Контрольна Комісія: Степан Кіцелюк — голова, Степанія Кілик і Семен Макара — члени.

В дискусії на пропозицію інж. А. Вовка рішено уфундувати Українську Енциклопедію до міської бібліотеки, одноголосно прийнято та призначено певну суму. Рішено вислати 50.00 доп. на Український Гарвард, та 25.00 дол. на Н.Т.Ш. в Сарсель, Франція. Рішено відновити свято Української державности 22-го січня, та оживити діяльність Відділу.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

На своєму першому засіданні новообрана Управа Відділу Українського Конґресового Комітету Америки у Філядельфії, на чолі з проф. д-ром Петром Стерчом, 24-го березня ц. р. затвердила рамковий плян праці на ча до березня 1978 р. Плян праці, що його опрацював голова Відділу, передбачає ведення поточної праці Відділу, яка визначена Статутом УККА та Правильником для Відділів УККА, як і устійненою практикою, але й заплановано кілька проєктів, які входять поза поточну традиційну діяльність Відділу.

Щоб дати змогу всім членським організаціям достосувати їхні пляни діяльности на черговий рік і вже тепер поінформувати широкі кола українського громадянства про час і спосіб відзначування традиційних українських національних річниць, Управа Відділу рішила подати вже тепер свої пляни до загального відома.

Відзначування річниці Листопадового Чину заплановано на неділю, 6-го листопада 1977.

Шістдесяту річницю проголошення Самостійности України й 59-ту річницю Соборности України заплановано відзначити в суботу й неділю, 21-го й 22-го січня 1978 р.

Річницю Тараса Шевченка заплановано відзначити двома окремими імпрезами. Для ширшого громадського загалу буде влаштований великий концерт з участю шкільної молоді всіх українських цілоденних і суботніх шкіл і молодечих організацій.

Управа Відділу вже тепер кладе на серце українській студіюючій молоді справу гідного відзначення 60-ої річниці Бою під Крутами, що в 1978 р. припаде на суботу, 29-го січня.

В центрі уваги позачергових імпрез Відділу УККА в цьому році буде Фестиваль Української Пісні, Музики й Танку. "Гомін України", що відбудеться в співпраці з урядом міста Філядельфії в п'ятницю, 5-го серпня 1977 р.

Другою справою, що на неї поклав наголос голова Відділу, це приступлення до підготови й видання великого збірника п. н. "Українці Філядельфії".

Третьою конкретною справою, що є позапоточного характеру в діяльноті Відділу, це спроба перевести облік українців у Філядельфії. Одні подають цифру 26.000, а інші 75.000 чи навіть вищу... Слід нам самим знати дійсніть у цьому відношенні. Цього трудного завдання взявся мґр. Іван Скочиляс.

Д-р Іван Скальчук і д-р Петро Клюк відновили справу придбання Українського Народного Дому для української Філядельфії. Спроби в цьому напрямі в минулому чверть-сторіччі не вдалися. Все ж, Управа Відділу вважає, що цієї справи не слід занехувати й тому покликано до життя комісію, яка має провірити практичні можливості реалізації такого задуму.

ЧІКАҐО, ІЛЛ.

В неділю 3 квітня 1977 р. відбулися у нас, в Чікаґо Загальні Збори нашого Відділу УККА, на яких вибрано майже цю саму Управу, що й минулого року, незначними тільки змінами.

Голова — ред. Михайло Панасюк, заст. голови — інж. Мирон Гриневич, д-р Юліян Куляс, п-і Марія Юзефович, інж. Павло Коновал і д-р Михайло Кос, секретар — п. Дмитро Баґрій, скарбник — п. Василь Бражник, організ. реф. — інж. Іван Деркач.

Члени — п-і Стефанія Борович, інж. Володимир Бережан, п. Віктор Войтихів, інж. Василь Голод, інж. Степан Ґоляш, д-р Пилип Демус, п. Григорій Дронь, мґр. Люба Мацюк, д-р Павло Надзікевич, мґр. Володимир Ничай, д-р Павло Питель, інж. Олексій Пошиваник, п. Олег Сацюк, проф. Мирослав Семчишин, п. Микола Сенчишак, п-і Анна Стародуб, п-і Ірина Субота, д-р Павло Турила, д-р Зенон Форович, п. Теодор Чурма, п. Іван Шалева.

Контрольна комісія: голова — п-і Ольга Федак, члени — інж. Дмитро Григорчук, п. Іван Павлик і інж. Василь Ростун. *Суд чести:* д-р Роман Смук, д-р Борис Антонович, п. Данило Завертайло, д-р Роман Кобилецький і д-р Богдан Олексюк.

ЮТИКА, Н. Й.

В суботу 12 лютого 1977 р. наш Відділ УККА відбув річні загальні збори на яких було вибрано Управу Відділу на 1977 рік в наступному складі: інж. Ярослав Яцковський — голова, Володимир Величко — заст. гол., Петро Ярмак — секретар, Василь Пилипчук — скарбник, Зиновій Боднарчук — член Управи, проф. Богдан Рабій — реф. преси, Володимир Івасів — реф. Нац. Фонду, Ярослава Томич — голова кул. осв. реф., Осип Ліщинський — від ООЧСУ, Степан Мельник — СУМА, Анна Кошикар — СУА, Володимир Смик — Пласт

Контрольна Комісія: отець Йосип Лукашевич — голова, Орися Запаранюк — член, Василь Рабарський — член

В Конґресових Вістях, орган УККА ч. 18 квітень 1977 було згадувано про річні загальні збори нашого Відділу в Ютиці, Н. Й.

З діяльности нашого Відділу треба відзначити те, що заслуговує на більшу увагу, це протестаційне віче, скликане нашим Відділом, у захист наших укр. політв'язнів на Україні та схвалення і підписання певних резолюцій пересланих до конґресменів та сенаторів, підписаних всіма організаціями, церквами та громадянами нашого міста Ютика, Н. Й.

Віче відбулося в суботу 12 лютого 1977 р. год. 7-ма веч., 24 березня 1977 р. відбулося Шевченківське Свято, всю програму було виконано Укр. Жіночим Хором Албанської Округи під керівництвом пані мґр. Анни Базар.

30-го квітня і 1-го травня 1977 р. у місцевій Меморіял Авдиторії відбувся фестиваль в котрім брало участь 16 етнічних груп. Як і що року наша укр. громада брала участь з великим успіхом. Ми мали свій коск уряджений з артистичним смаком. Виставка укр. культури: кераміка, вишивки, образи. Наша Укр. кухня була неперевершеною: вареники, голубці, бабки, періжки, торти, що завоювали загальну симпатію тисечів присутніх на цім фестивалю.

ПРИВІТ УККА КОНҐРЕСОВІ СФУЖО

Екзекутива УККА вислала обширний привіт 3-му Конґресові СФУЖО на руки її голови пані Стефанії Савчук до Торонта, Канада. У тому привіті сказано м. і.: "...У нашій визвольній війні українське жіноцтво вклало дуже багато жертвенного труду, завзяття та мучеництва. Від Софії Галечко, Ольги Бесараб, Олени Теліги до Ніни Караванської, Ірини Сеник, Стефанії Шабатури та Ірини Стасів-Калинець українська жінка-патріотка стояла і стоїть побіч українського мужчини у перших лавах на фронті визвольної боротьби..." Лист Екзекутиви УККА, підписаний директором Іваном Базарком, закінчувався словами: "Віримо, що Ваш 13-ий Конґрес буде дальшим етапом многогранних здобутків не тільки українського жіноцтва, але українського національно-державного руху в Україні та поза її межами у вільному світі".

УХВАЛИ, ЯКИХ НЕ БУЛО, — ДЕЛЕҐАЦІЯ, ЯКОЇ НЕ ВИСИЛАНО

У місячнику "Наш Голос", органі АУА, за травень 1977, у повідомленні про "Домагання лікарів", знаходимо таку заввагу:

"...Ці умовини повороту до співпраці.... зовсім зрозумілі... Але для нашого "закаптуреного" естаблішменту є дуже важкі. Бо як тоді можна би провести ухвалу Екзекутиви звернути на ліквідацію станиці СКВУ при Об'єднаних Націях на користь такої станиці Визвольного Фронту в тих же Об'єднаних Націях. Або винести ухвалу перевести ліквідацію Патріярхального Т-ва, висилаючи цілу осібну делеґацію до Торонта"...

Стверджуємо: ні одної із згаданих тих "ухвал" Екзекутива не приймала. Бюро СКВУ при ОН існує, як існувало, у тій самій домівці. Перший керівник того Бюра п. адв. А. Семотюк був заангажований на той пост Секретаріятом СКВУ у Торонто, його однорічний контракт праці вигас і не був відновлений, УККА ніколи не був хлібодавцем п. Семетюка і його з праці не звільняв. Працююча у Бюрі СКВУ при ОН секретарка дістає доручення безпосередньо від Секретаріяту в Торонто, — покищо наступного керівника Бюра не призначено, але розписано конкурс на цей пост. У Пресовому комунікаті Секретаріяту СКВУ з ч. 27 сказано про цю справу буквально: "Поважні ускладнення довели під кінець року до резиґнації з члена Президії д-ра Юрія Даревича, керівника Інформаційної Служби СКВУ, та резиґнації Андрія Семетюка, керівника Бюра СКВУ в Нью Йорку". Про ті "поважні ускладнення" була вже мова в "Конґресових Вістях," не бачимо глузду, чому вертатися до цієї справи.

Щодо ніби-то ухвали Екзекутиви "перевести ліквідацію Патріярхального Т-ва, висилаючи в тій цілі осібну делеґацію до Торонта" — то це звучить вже цілком гумористично. Як УККА могло б "ліквідувати" якусь незалежну від нього організацію, та ще й міжкрайового характеру?! Не знаємо, хто є інформатором того журналу, але він повинен би, міг би стати корисним кореспондентом "Лиса Микити", з тією різницею, що той гумористично-сатиричний журнал дбає про те, щоби не ширити фальшиві, виссані з пальця інформації.

Раз-у раз можна почути закиди, що — мовляв — в керівних органах УККА "засиділись" самі старі діячі, які "не хочуть допустити молодших". Насправді більшість місцевих Відділів УККА очолювані вже людьми, здебільша професіоналістами, середущої ґенерації, але й поруч них в Екзекутиві і Крайовій Раді УККА є багато осіб з молодої ґенерації. У цьому числі започатковуємо поміщувати світлини з короткими життєписними даними тих активних діячів УККА, що їх аж ніяк не можна зараховувати до "старих".

ЧИ ДІЙСНО В УККА Є ТІЛЬКИ "СТАРІ"?

ІГОР ДЛЯБОГА



народився 29 вересня 1951 в Салфорді, Англія. Після закінчення народньої школи при церкві св. Юра у Ню Йорку і середньої школи Монс. МекКленсі студіював у Сити Колледжі в Ню Йорку політичні науки. Одружений з Лідою з дому Навроцькою. Активний з молоденьких років у СУМА та в студентських організаціях СУСТА і ТУСМ. Член Екзекутиви УККА, як пресовий референт, також референт студентських організацій в Екзекутиві УККА і секретар Крайової Ради. Працює як співредактор англомовного "Українського Тижневика" в Джерзи Ситі.

ГАЛЯ КАЧМАРСЬКА-ГІРНЯК



від лютого 1975 року секретарка в Головній Канцелярії УККА, вихованка пластової станиці в Ню Йорку, тепер в курені "Ті, що греблі рвуть". Учасниця від УККА у Конґресі Міжнароднього Року Жінки, що відбувався в кінці місяця червня 1975 року в Мексико Ситі. Активна в праці Комітету "Року Жінки". Дала великий вклад праці в технічну підготову XII Конґресу УККА. Ввесь телефонічний зв'язок з організаціями і Відділами УККА — лежить на її руках.

АСКОЛЬД ЛОЗИНСЬКИЙ



народився 9 лютого 1952 р. у Ню Йорку. Після закінчення народньої школи при церкві св. Юра в Ню Йорку і Ріджес Гайскул, студіював у Фордгамському університеті, після якого вступив на Правничий факультет того університету, де отримав диплом права. Працює як адвокат разом із адвокатом д-ром Іваном Флисом у Ню Йорку. Активний від дитячих років у СУМА, опісля у студентській організації ТУСМ, — член Т-ва Українських Правників, член Екзекутиви УККА і заступник голови Комітету Об'єднаних Організацій Великого Ню Йорку. Метльполітального Відділу УККА. В Екзекутиві УККА є референтом молоді.

ЮЛІЯН С. КУЛЯС



народився 5 червня 1934 у Рогатині, Західня Україна. Одружений, батько троїх дітей, які ходять до школи українознавства та є членами СУМА. Приїхав до ЗСА у 1950 р., студіював у стейтовому Иллинойському університеті, диплом доктора прав отримав у ДеПол університеті, після чого відкрив адвокатську канцелярію у Чікаґо. Є президентом Щадниці "Певність" та членом керівних органів різних українських установ і організацій. Член різних американських організацій, має близькі зв'язки з місцевими конґресменами та стейтовими сенаторами. Активний у місцевому громадському житті. Є майором резерви в американському війську. Виїздив багатократно й до Вашинґтону в українських справах. Був головою, тепер є заступником голови Відділу УККА у Чікаґо, є членом Крайової Ради УККА. Переконав посадника м. Чікаґо у потребі збереження українського характеру дільниці, що її компактною масою замешкують українці.

ЮРІЙ НЕСТЕРЧУК



народився 21 травня 1945 в Західній Німеччині, у р.р. 1948-1954 жив у Франції, прибув до ЗСА у липні 1954 р. Одружений з Танею з дому Коршун, замешкалий у Ґрінбелті, Мд. У 1967 р. скінчив Корнелл-університет, спеціялізуючись у фізиці й математиці. У 1971 р. дістав ступінь "мастера" в Університеті Мериленду з автофізики, працює над докторською дисертацією з ділянки космічних радіохвиль. Від 1972 р. працює — тепер уже, як віцепрезидент Атлантійської Наукової Корпорації у Вашинґтоні, як науковець-спеціяліст йоносферичної фізики та сателітської геодезії. Член різних американських наукових Товариств. Голова Відділу УККА у Вашинґтоні і член Крайової Ради УККА, був головою Комітету для відзначення 200-річного ювілею ЗСА і 100-річного ювілею українського поселення у Вашинґтоні, — погодився тимчасово очолити Бюро УККА у Вашинґтоні.

ЛИСТ ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИХ ПРАВИКІВ В ЗСА

На адресу Екзекутивного Віце-Президента як голови Крайової Ради УККА, наспів такий лист, який правдиво і вірно з'ясовує справу:

"В додатку до "Свободи" ч. 77 п. н. "Конґресові Вісті" ч. 18 за квітень ц. р. у статті "Перемога розуму і доброї волі" прочитали ми наступні ствердження:

"... Проте деякі організації втратили давню репрезентацію **у керівних органах** УККА... Такими потерпілими стали:...

"Товариство українських правників'..."

З уваги на термін "керівних органах УККА" ужитий в статті та щоби уникнути всяких непорозумінь вияснюємо і стверджуємо, що:

а) в минулій каденції (1972-1976) наше Товариство мало двох представників — одного в Екзекутиві (д-р Богдан Дзерович) і одного в Політичній Раді (д-р Іван Новосівський);

б) ми погодились з фактом, що наслідок скорочення числа членів Екзекутиви, наше Товариство не буде настоювати на місце в Екзекутиві, де є більше претендентів як місць до обсади, в цій каденції;

в) ми однак **ніколи не мали на думці резиґнувати з нашого місця в Крайовій Раді,** яке нам належить згідно з приписами розділу V. точка 3-в) обов'язуючого статуту, як активній крайовій організації, що через довгі роки виконувала свої статутові обов'язки.

Уважаємо, що автор згаданої статті свідомо, чи з незнанням справ не зробив необхідного розрізнення між Екзекутивою і Крайовою Радою змішуючи оба ці органи в загальниковому терміні "керівні органи".

Просимо Вас, Пане Голово, приняти до відома що з членства в новій Крайовій Раді УККА ми ані **не резиґнуємо, ані не могли його втратити** в який-небудь леґальний спосіб..."

Володимир Савчак, голова
Тарас Керницький, секретар

ДОБРЕ ДІЛО

Д-р Володимир Душник, редактор "Українського Квартальника" та член Екзекутиви УККА, склав обширні зізнання на цілоденному засіданні т. зв. "Публічного Трибуналу" в Ню Йорку про переслідування людей в Совєтському Союзі, зокрема й особливо віруючих та практикуючих, членів різних релігійних віровизнань. Широкі, основно мотивовані фактами і документами зізнання д-ра В. Душника знайшли загальне признання членів того Публічного Трибуналу, доказом чого став лист, що він його отримав.

Е. Жарський

Школа і молодь

ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА: ДЕ БАТЬКИ ДІТВОРИ?!

Напрямні української виховної системи, затверджені I і II Конґресами СКВУ саме й підкреслюють, що в історії українського народу школа завжди виконувала важливу життєву функцію. Таку ж саму важливу ролю у житті української суспільности поза межами Батьківщини виконують українські р і д н і школи саме тепер, коли на рідних землях школи стали інструментом комуністичної системи й безбожницького, антинаціонального виховання. Це приневолює українців у вільному світі звернути увагу на молодь та відповідно піклуватися нею так, щоб наша молодь могла дати запоруку збереження, плекання і дальньої розбудови українських культурних надбань та запевнила дальший їх розвиток.

Завдання української школи не обмежується тільки до самого навчання. В українській школі молодь не тільки засвоює собі найважніші відомости з різних ділянок українознавства, але включається у глибше розуміння українських культурних вартостей, відповідно їх сприймає, та формує на них свій національний український світогляд; глибоко засвоєні учнем культурні вартості — стають його особистим світом, його духовою власністю, що сприяє **закріпленню його національної тотожности.**

Школа українознавства дає українській молоді не тільки певний обсяг знань; вона й виховує її й творить повноцінним членом української суспільности; не тільки вишколює ум але й виховує серце як також вчить молодь діяти в інтересах української громади. Тому українська громада мусить дбати про те, щоб її молодь була забезпечена українознавчим навчанням а обов'язком батьків — посилати своїх дітей до рідних шкіл, і спільно з ними дбати про закріплення національної ідентичности.

РІДНИЙ ДІМ

На превеликий жаль — не всі батьки свідомі цих своїх важливих обов'язків.

Батьки наче б і призабули, що устійнення своєї національної приналежности, поглиблення національної тотожности починається від колиски, від перших кроків дитини в окруженні своєї родини. Рідний дім — де б він не існував, чи серед свого чи чужого окруження — це той фундамент, на якому будується національна тотожність, на якому вона розвивається й дозріває. Якщо рідний дім не присвячує цій справі відповідної уваги — не дивуймось, що наші церкви, школи, організації молоді чи громадські установи стоять пустками, нидіють і згодом заникають. З рідної хати мусить дитина винести любов до свого рідного, знання про своє рідне, рідну мову, здобутки своєї нації, уміти їх цінити та бути з них гордим; українське окруження — це дальше доповнення у закріпленні національної тотожности.

Чи рідний дім виконує сьогодні цю свою важливу місію?

Рідний дім — ця основна, вузлова позиція у самоозідентифікуванні молодої, дозріваючої людини, вщіпленні їй основ групової, суспільної приналежности та традиції, перша школа найбільшого скарбу людини — рідної мови, — не є вже сьогодні тим, чим був раніш. Сучасна родина перестає бути споєною з собою сердечними і сильними вузлами групою. Соціологи ствердили, що ранішого типу родину замінює родина консумпційного типу й у висліді сучасній родині не достає спільних контактів. Родинний дім є місцем сну, відпочинку, споживанням їжі для групи людей, що хоч є собі дуже близькі, проте кожний з них має свої власні справи, свої власні проблеми.

Сучасна родина замикається в межах двох поколінь; залишились тільки спорадичні контакти з дідами, що живуть окремо. Сучасна родина зменшилась теж числом дітей. Вдержання домашнього вогнища і виховання дітей перестало бути одинокою метою, що присвічує батькам. Мати вибирає радше професійну працю ніж ведення традиційного домашнього господарства. У висліді приходить до неспоєности між членами родини, до швидкого усамостійнення дітей. Давніше родинне життя спиралось на авторитеті батька; сьогодні цей авторитет не тільки змалів, але багато справ виховзнулось зпід його рук.

В обличчі нових проблем стає він безрадний; коли дитина, мов губка, втягає все бачене без розбору, коли приймає від оточення, від товаришів, звички, мову, бажання — рідко коли батьки реагують на те, бо або не мають на це сили, або гірше — їм це імпонує... Вони із жахливої скитальщини нагло разом з дітьми знайшлись в добробуті, в достатках. У підсвідомості манить їх думка — затерти все, що було, стати новими людьми, з новою мовою й обичаями, не силувати себе й своїх дітей до того, що залишає прикрі спомини...

На жаль, ми, учителі, маємо у школі до діла з дітьми; батьківські конференції збирають лиш малу горстку батьків, що цікавляться виховними проблемами, читають пресу й беруть собі її заклики до серця. Це здебільша свідомі українці, це те ядро, на якому спирається українська громада; решта — інертна, збайдужіла.

"Відсутність дітей у наших школах — ствердив проф. М. Семчишин на Комісії шкільництва XII Конґресу українців у ЗСА в своїй доповіді "Тривожне майбутнє українського шкільництва в Америці" — це передусім **відсутність батьків,** їх ступневе духове відчуження, їх фізичне відокремлення. Отже це не тільки шкільна проблема але і психологічна і соціологічна і разом з цим загальнонаціональна. На школі, на її кризі, яка стає перед нами на весь ріст ми бачимо перші тривожні познаки ступневої асиміляції, денаціоналізації і нидіння тих усіх вартостей, що ми їх так старанно плекаємо й ними дорожимо. Коротко — ми попадаємо все більше в крутіж американізації нікому непотрібного і вкрай шкідливого напрямку і то в час, коли дух етнічности й етнічно-національного збудження святкує перемогу над принципом механічної американізації..."

СПІЛЬНИМ ФРОНТОМ

Шкільна Рада УККА — а побіч неї всі наші установи, що присвячують вихованню молоді багато уваги: жіночі організації, організації молоді, крайові осередки дошкілля, КВОР, СКВО Рада — постійно звертали й звертають на цю грізну у своїх наслідках проблему багато уваги. Конференціями, зазивами, семінарами, летючками, вічами, особистими відвідинами і т. п. діями щоб хоч згадати важливіші з них — намагаються зрушити закам'янілі серця збайдужілих для тих важливих справ батьків. І хоч деколи бувають деякі успіхи — проте вони непропорційно малі до тих втрат, що їх зазнає постійно наша громада. В такій ситуації замало покладатися на працю й дії самих батьківських комітетів при школі, Рідних Шкіл, опікунів-спонзорів чи Управ шкіл та їх педагогічного тіла, що від самих початків своєї праці борються за визнання рідношкільної проблеми найважливішою справою української громади. Шкільна Рада УККА звернулася до всіх централь-членів Українського Конґресового Комітету Америки окремим письмом в порушених справах і завізвала до **спільної дії;** бо чим повніше українська суспільність усвідомить собі існуючу загрозу й чим раніше зрозуміє, що **тільки спільним, суцільним фронтом зможемо добитися успіху** — тим швидше усунеться марево потонення у чужому морі.

Зокрема мусимо посвятити багато уваги цій нашій молоді, що призабула свою рідну мову; це добра, свідома і патріотична молодь, якій треба показати нашу виховну мету й спрямувати її у відповідному напрямі.

Загальні Збори Шкільної Ради 25 червня 1977

"УКРАЇНСЬКИЙ КВАРТАЛЬНИК"

Це періодична публікація Українського Конґресового Комітету Америки в англійській мові. Появляється чотири рази до року.

Цього року минають 3 роки від заснування "УКРАЇНСЬКОГО КВАРТАЛЬНИКА". За цей час цей понад стосторінковий журнал виконав поважну інформаційну працю для англомовного світу. Вправді в українській пресі вже від років появляються широкі інформації про події в Україні але все це лишається поміж нами — українськими читачами. Чужомовний світ інформує про ці події "Український Квартальник", який є поширений у центральних бібліотеках усього західнього світу.

В Америці і Канаді передплачують деякі університетські і публічні бібліотеки — та у західньому світі в числі кілька соток примірників. Висилається до 44-х держав світу. Зокрема висилається його даром до Конґресової Бібліотеки та кількох центральних бібліотек. Дістають його безплатно амбасади і представництва держав ЗСА і при Об'єднаних Націях, сенатори, конґресмени і ґубернатори та деякі представники стейтових леґістратур у загальному числі 590 примірників.

В Женеві Об'єднані Нації видають спеціяльний журнал-показник, у якому подається для інформації науковців і дослідників найкращі статті з усіх журналів, які появляються в світі. За 33 літ у тому журналі була відзначена понад сотня статтей різних авторів із УКРАЇНСЬКОГО КВАРТАЛЬНИКА. Там подають назву статті і автора, а крім того, назву журналу та його число і сторінку, щоби легше було для чужих дослідників цей відзначений матеріял дістати.

Цей факт найкраще свідчить про популяризацію української справи в усьому культурному світі завдяки "Українському Квартальникові".

Від 1944 року "Український Квартальник" розійшовся в понад 100 тисяч примірникіках. Його співробітниками були українські науковці й дослідники та журналісти, а крім них і англійські чи американські професори та журналісти. Містять у ньому інформаційні статті й представники поневолених СовСоюзом народів, переважно науковці та політичні діячі про свій поневолений нарід.

"УКРАЇНСЬКИЙ КВАРТАЛЬНИК" все був і є на службі українській справі, і тому заслуговує на те, щоби у 33-ліття його появи підтримали його всі українські організації у ЗСА та поодинокі громадяни, зокрема Відділи УККА.

Передплата "Квартальника" становить 9 долярів за 1977 рік.

КУДИ ЙДЕ "УКРАЇНСЬКИЙ КВАРТАЛЬНИК"

1.	З. С. А.	1934	прим.
2.	Канада	167	..
3.	Австралія	37	..
4.	Австрія	7	..
5.	Анґлія	54	..
6.	Афґаністан	1	..
7.	Бельґія	21	..
8.	Бразилія	3	..
9.	Бурма	1	..
10.	Венезуеля	1	..
11.	Голяндія	12	..
12.	Гонґ-Конґ	6	..
13.	Греція	1	..
14.	Данія	6	..
15.	Етіопія	1	..
16.	Еспанія	8	..
17.	Єгипет	1	..
18.	Індія	3	..
19.	Індонезія	1	..
20.	Іран	2	..
21.	Ірляндія	5	..
22.	Ізраїль	11	..
23.	Італія	30	..
24.	Корея-Полуднева	1	..
25.	Китай	1	..
26.	Люксенбурґ	2	..
27.	Мальта	1	..
28.	Мексико	3	..
29.	Німеччина	26	..
30.	Нова Зеляндія	2	..
31.	Норвеґія	6	..
32.	Параґвай	1	..
33.	Польща	3	..
34.	Полуднева Африка	4	..
35.	С.С.С.Р.	1	..
36.	Тайван	5	..
37.	Тунізія	1	..
38.	У.Р.С.Р.	3	..
39.	Угорщина	1	..
40.	Тайленд	2	..
41.	Туреччина	4	..
42.	Цейльон	1	..
43.	Чіле.	1	..
44.	Швайцарія	7	..
45.	Швеція	2	..
46.	Югославія	4	..
47.	Чехо-Словаччина	8	..
48.	Фінляндія	5	..
49.	Франція	24	..

УН фонд

ЗВІТ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ УККА

Звіт за першу половину 1976 р. поміщений у книзі XII Конгрес.

Контрольна Комісія Українського Конґресового Комітету Америки за час від дня 1. липня 1976 р. до дня 31. грудня 1976 р.

Контрольна Комісія в складі: голови Івана Винника, заступника голови др. Михайліва Володимира і секретаря др. Володимира Нестерчука, в присутності членів Екзекутиви: касієра п. Уляни Дячук, адміністративного директора мґр. Івана Базарка і книговода Евгена Луцького перевела провірку діяльности У.К.К.А. в днях 12 і 13 березня 1977 р.

До провірки предложено книги касових приходів і видатків, чекову і банкові ощадностеві книжочки, відписи банкових конт, документи вартісних паперів-інвестицій, побічні книги, податкові зізнання і відповідні прилоги на видатки.

На підставі предложених і перевірених книг і документів ствержено, що за час від дня 1. липня 1976 р. до дня 31 грудня 1976 р. вплинуло до каси Українського Конґресового Комітету Америки:

ПРИХОДИ:		
1. Український народний Фонд:		
Індивідуальні особи	104.745.40	
Організації	13.730.00	
Збірки	2.206.00	
РАЗОМ: Український Народний Фонд		120.681.40
2. Видавництво:		
Український Квартальник		
Передплати	1.528.00	
Пресовий фонд	617.00	2.145.00
Книжки		103.65
РАЗОМ: Видавництво		2.248.65
3. XII-ий Конґрес У.К.К.А.:		
Реєстрація	22.528.00	
Оголошення	3.535.00	
РАЗОМ: XII-ий Конґрес У.К.К.А.		26.063.00
4. Фонд Репресованих:		
Вплати	145.00	
5. Відсотки:		
З інвестицій і банкових відсотків		1.879.55
6. С.К.В.У.:		
Центральні Організації	750.00	
Льокальні Організації	100.00	
Індивідуальні особи	261.50	
РАЗОМ: С.К.В.У.		1.111.50
7. Різні вплиеи		1.343.52
РАЗОМ ПРИХОДИ У.К.К.А.:		153.472.62
ЧУЖІ ФОНДИ ДО РОЗЧИСЛЕННЯ:		
8. Комітет 200-річчя Америки і 100-річчя українського поселення:		
вплати до Крайового Комітету		7.663.82
зворот позички Комітет Ню-Йорку		2.000.00
9. Фонд Дому:		
вплати на дім		150.00
10. Податки:		
вплати працівників		4.264.50
11. Забезпечення-госпіталізація:		
вплата працівників		656.56
12. Союз Українок Америки:		
сплата задовження		35.35
13. Амортизаційний фонд:		
Амортизація інвентаря		318.00
14. Український Народний Союз:		
зворот інвестиції		5.000.00
15. Банк:		
вибрано готівку з ощадностевого конта		44.88
РАЗОМ: вплинуло до каси У.К.К.А.		**173.605.73**
ВИДАТКИ:		
1. Адміністраційні видатки:		
а. Персональні:		
Платні сталих працівників	23.363.45	
помічні сили	150.00	
РАЗОМ: платні		**23є513.45**
б. Річеві видатки:		
Суспільне забезпечення	1.069.65	
Госпіталізація	1.513.88	
Безробіття	719.33	
Хворобове	163.35	
Канцелярійні приладдя	374.93	
Телефони, телеграми	1.934.41	
Оголошення	208.00	
РАЗОМ: річеві видатки		**5.983.55**
в. Кошти засідань, подорожей:		
Засідання Екзекутиви	876.12	
Поїздки в терен	384.80	
РАЗОМ: кошти засідань і подорожей		**1.260.92**
2. Український Квартальник:		
Друкарня і переплетня	6.382.00	
Редактор	4.300.00	
Гонорарі	1.778.00	
Поштові Оплати	256.56	
Експедиція	1.593.93	
Канцелярійні приладдя	300.00	
Видатки редактора (преса)	131.39	
РАЗОМ: Український Квартальник		**14.741.88**
3. Публікації:		
Український вклад в історію Америки		**1.970.45**
4. Конґресові вісті:		
Друк 5 чисел по 17-20 тисяч	5.343.19	
Редактор	400.00	
РАЗОМ: Конґресові вісті		**5.743.19**
5. Бюро Вашінґтон:		
Пропадження бюра		3.000.00
6. Дотації:		
Шкільна Рада	1.920.00	
Св. Софія Рим	500.00	
Тиждень поневолених народів	707.00	
Турне Мазуркевичів	267.00	
Відділ У.К.К.А. у Вашінґтоні	200.00	
Загальна Американська Конференція	250.00	
Комітет будови пам'ятника Ольжича	100.00	
РАЗОМ: дотації		3.944.00
7. XII-ий Конґрес У.К.К.А.:		
900 прим. XII-ий Кон—ґрес Українців	3.445.00	
Редактор	150.00	
Конґресові вісті	360.00	
Грамоти	1.179.00	
жетони, пенти, течки	727.38	
Білети	257.00	
Олівці	138.59	
Статути	250.95	
Готель	139.28	
Мистецька частина	650.00	
Інші видатки	585.48	
РАЗОМ: XII-ий Конґрес Українців Ам.		7.882.68
8. Український Народний Фонд:		
Винагорода збірщикам	7.317.88	
Поштові оплати	870.56	
Експедиція	856.74	
Коверти	614.33	
Заклики-звернення	1.100.00	
Кошти подорожей	319.23	
РАЗОМ: Український Народний Фонд		11.078.74
9. С.К.В.У.:		
Вплачено готівкою 5.VIII. 1976	309.00	
Вплачено готівкою 20.IX. 1976	3.000.00	
Вплачено готівкою 14.XII. 1976	5.000.00	
Вплачено готівкою 31.XII.1976	4.250.00	
Вплачено готівкою 31.XII. УНС	750.00	
РАЗОМ: вислано готівкою		13.309.00
10. Дім У.К.К.А.:		
Вдержання дому	672.30	
Кошти перевозу	683 52	
Купно килима	250.00	
РАЗОМ: адміністрація дому		1.605.82
11. Амортизація:		
Амортизація інвентаря		318.00
РАЗОМ: Видатки У.К.К.А.	94.351.68	
ПРИХОДИ У.К.К.А.	153.472.62	
НАДВИЖКА (ЗАОЩАДЖЕНО В 1976)		59.120.94
РАЗОМ:	153.472.62	153є472.62
ЧУЖІ ФОНДИ ДО РОЗЧИСЛЕННЯ:		
12. Комітет 200-річчя Америки і 100-річчя українського поселення:		
виплачено готівкою		7.628.68
13. Податки:		
Податок за працівників		3.001.72
14. Забезпечення-госпіталізація:		
Забезпечення за працівників		778.90
15. Збірки до розчислення:		
Виплачено організаціям		324.00
16. Союз Українок Америки:		
зворот-розчислення за дім		340.20
17. Інвентар:		
купно крісел	1.240.00	
драперії	520.00	
РАЗОМ: Інвентар		1.760.00
18. Банк:		
Вложено на ощадностеве конто		8.130.61
РАЗОМ: РОЗХОДИ У.К.К.А.		**116.315.79**

БІЛЯНСИ У.К.К.А. НА ДЕНЬ 30.6. І 31. ГРУДНЯ 1976

АКТИВИ /СТАН ЧИННИЙ/	30.VI.76.	%	31.XII.76
Готівка в банку на чековому конті	1.083.17	.44	58.373.11
Готівка в банках на ощадностевих к..	3.908.49	1.59	11.994.22
Інвестиції в У.Н. Союзі	55.000.00	22.43	50.000.00
Відділ У.К.К.А. Філядельфія	500.00	.20	500.00
Комітет 200 і 100-ліття Ню-Йорку	2.000.00	.81	—.—
Довжники	177.88	.07	685.94
Інвентар	3.183.00	1.29	4.625.00
Дім	179.277.70	73.17	179.277.70
РАЗОМ	245.130.24	100.00	305.455.97
НАСИВИ /СТАН ДОВЖНИЙ/			
Зобов'язання:			
Краєвий Комітет 200-річчя Америки	40.23	.02	75.37
Фонд будови дому	-.-	.-	150.00
Вірителі /збірки до розчислення/	354.00	.14	354.00
Податки	221.73	.09	1.484.51
Забезпечення-госпіталізація	1.457.87	.60	1.214.74
РАЗОМ: зобов'язання	2.073.83	.85	3.278.62
Власні фонди	243.056.41	99.15	177.35
РАЗОМ:	245.130.24	100.00	305.455.97

ПОРІВНАННЯ ПРИХОДІВ І ВИДАТКІВ З БЮДЖЕ--ТОМ ЗА 1976 РІК.

ПРИХОДИ:	ПРЕЛІМІНОВАНО	ВПЛИНУЛО
Український Народний Фонд	73.000.00	**120.681.40**
Видавництво	2.500.00	**2.248.65**
Відсотки	2.500.00	**1.879.55**
С.К.В.У.	2.500.00	**1.111.50**
Інші вплиеи	5.000.00	**1.488.52**
XII-ий Конґрес У.К.К.А.	-.-.-	**26.063.00**
РАЗОМ:	**85.500.00**	**153.472.62**
ВИДАТКИ:	ПРЕЛІМІНОВАНО	ВИПЛАЧЕНО
Адміністрація: персональні видатки	20.000.00	23.513.45
Адміністрація: річеві видатки	6.000.00	5.983.55
Адміністрація: кошти засідань і под.	3.000.00	1.260.92
Український Квартальник	10.300.00	14.741.88
Публікації	7.500.00	1.970.45
Конґресові Вісті	3.250.00	5.743.19
Бюро Вашінґтон	3.600.00	3.000.00
Дотації	5.750.00	3.944.00
XII-ий Конґрес У.К.К.А.	-.-.-	7.882.68
Український Народний Фонд	6.600.00	11.078.74
ПРОДОВЖЕННЯ:	ПРЕЛІМІНОВАНО	ВИПЛАЧЕНО
С.К.В.У.	7.500.00	13є309.00
Дім У.К.К.А.	1.500.00	1.605.82
Інші-різні виплати	3.000.00	318.00
Фонд Оборони людських прав	5.000.00	-.-
Комітет 200-річчя і 100-річчя укр. поселен.	2.500.00	
РАЗОМ:	**85.500.00**	94.351.68
Преліміновано в приходах	85.500.00	
Осягнено /вплинуло/	153.472.62	
Вплинуло більше	67.972.62	67.972.62
Преліміновано у видатках	85.500.00	
Виплачено	94.351.68	
Виплачено більше	8.851.68	8.851.68
Осягнено надвишку	**59.120.94**	

Ню-Йорк, дня 31. березня 1977 р.

Іван Винник в. р. — голова, др. Володимир Михайлів в. р. Заступник голови
Др. Володимир Нестерчук в. р. — секретар.

ФОНД ОБОРОНИ ДОБРОГО УКРАЇНСЬКОГО ІМЕНИ.

На іншому місці згадуємо про такі окремі й особливі цілі, що їх фінансування не може вміститися в рямцях скромного загального бюджету УККА: Бюро УККА у Вашинґтоні, СКВУ, англомовне видання книги про історію українців в Америці. Але існує ще одна ділянка, яка мусить привернути до себе якнайпильнішу увагу найширших кіл нашого суспільства та яка мусить схвилювати всіх і продиктувати їм гостро, швидко і радикально реагувати. Йдеться про те, що з очевидного наказу чи інспірації від Москви почалася ворожа акція, скерована на знеславлення нашої української громади в очах державної влади, американського суспільства і всього світу. В останньому часі **посипалися доноси до Уряду Іміґрації І Натуралізації проти різних українських людей, американських громадян, як ніби проти "воєнних злочинців".** Закидають їм участь у винищуванні жидів під час нелюдської і варварської акції нацистів, закидають їм кривоприсягу при в'їзді до цієї країни і т. п. злочини. Нема ніякого сумніву, що ворогам залежить не на окремих особах, а **на всій українській громаді,** і що ті доноси діються в першу чергу тому, що **йдеться тут про українців,** — так само, як у винищуванні українських інтелектуалів в УССР ідеться власне про те, що це — **українці,** українські інтелектуали. Це та сама метода, що її стосували нацисти в усіх окупованих ними за Другої світової війни країнах — винищування інтеліґентської верхівки — польської, української, литовської, чи будь котрого іншого поярмленого народу. Екзекутива УККА покликала окрему Комісію наших видатних правників-адвокатів, які вже перевели три свої наради підголовуванням адв. І. Флиса. Але справа не обмежується до правної оборони, що її могли б дати обвинуваченим українським людям наші адвокати, громадські діячі. Деякі наші люди, проти яких пішла нагінка навіть у пресі і в інших засобах масової комунікації, вважали, що краще взяти собі на оборонця видатного американського адвоката, не українського роду. Деякого з таких жертв тієї нагінки коштує це вже багато тисяч долярів, коштує це їм матеріяльною руїною та ударом по їхній моралі, яку вороги намагаються свідомо заламати. Ідеться про рятування доброго українського імени. Конкретно: треба, щоби збирати масові пожертви на правну оборону заатакованих українських людей і вживати всіх засобів, щоби оборонити невинних. Це велика справа і треба вдарити на тривогу!

ПОТРІБНІ ДОДАТКОВІ ФОНДИ

У прелімінар бюджету УККА на 1977-ий рік не можна було включити докладно всі цифри, що їх потрібно на такі цілі: 1) СКВУ, 2) англомовна "Історія українського поселення в ЗСА" і 3) Бюро УККА у Вашинґтоні. Тому місяць травень призначено на збірки на СКВУ, які потрібні цій нашій світовій надбудові, тепер з осідком у Торонто, Канада, для праці Секретаріяту СКВУ. З канцелярії УККА у Ню Йорку розіслано до всіх Відділів УККА пропаґандивний матеріял, що його отримано з Торонта, як також окремі обіжники в цій справі. Поведено теж у цій справі кампанію у всіх наших часописах. Що стосується двох дальших цілей — англомовного видання великого твору про українців в Америці від піонерських початків по нинішній день в усіх ділянках, особливо культури і економіки, то для цього треба буде великої суми — це ж має бути монументальна книга, що крім загальних інформаційних статтей охоплюватиме й історію різних окремих громад, з великим числом світлин. Покищо ще навіть не відомо докладно, скільки коштуватиме, здійснення цього великого задуму. Але він вимагатиме великого вкладу грошей. Стараємося, щоби наші фінансові установи — Кредитівки, Щадниці, Союзи — зобов'язалися покрити значну частину коштів. Ясно, що скромний прелімінар річного бюджету УККА не може фінансувати таких додаткових великих цілей.

ЧОМУ ЖДАТИ ДО КІНЦЯ РОКУ?

Однаково касир УККА пані Уляна Дячук, як і голова Контрольної Комісії п. Іван Винник у своїх усних поясненнях до пред'явлених Крайовій Раді 7-го травня писаних звідомлень — звертали увагу на заведену у нашому суспільстві неначе "традицію", що головні вплиеи до Українського Народного Фонду приходять щойно в останніх місяцях року. Директор Централі п. І. Базарко пояснював, що та "традиція" силує Централю шукати покриття на біжучі потреби з резерви — з готівки, яка знаходиться в банку, як надвишка, що залишилася з минулорічного господарювання. Очевидно, це явище ненормальне, воно теж шкідливе, бо поменшування готівки у банку — поменшує відсотки від неї. І при всьому довір'ї до громади, при всій певності, що новий бюджетовий рік остаточно принесе знову передбачені вплиеи до УНФонду, чи, може, перевищить преліміновану суму, то куди кращі і легше було б господарити, коли б вплиеи до УНФонду йшли нормально, — впродовж цілого року, кожного дня-тижня-місяця, а ненормально, як це діється за тією недоброю "традицією" — коли членські організації і окремі платники вплачують свої внески щойно під кінець року. Тому правильно рішено апелювати до членських Організацій та до всіх Відділів УККА, щоби вони переламлювали ту "традицію" і привчали українських людей в ЗСА — вплачувати до УНФонду "зараз", а не "пізніше".

УН фонд